30 jaar -- N. 220 | Prijs per nummer : voor België 3 centiemen, voor den Vreemde 5 centiemen | Telefoon : Redactie 247 - Administratie 2845 | Zondag 9 Oogst 1914

Drukater-Uitgeefster
Sam: Maatschappij HET LICHT
bestuurder:
P. DE VISCH. Ledeberg-Gent

.. REDACTIE ..
ADMINISTRATIE
HOOGPOORT, 29, GENT.

VOORUIT

Orgaan der Belgische Werkliedenpartij. — Verschijnende alle dagen.

ABONNEMENTSPRIJS
BELGIE
Drie maanden . . . . . fr. 3.25
Zes maanden . . . . . fr. 6.50
Een jaar . . . . . fr. 12.50
Men abonneert zich op alle postbureelen
DEN VREEMDE
Drie maanden (dagelijks verzonden) . . . . . fr. 6.75

GEWOON NUMMER
Dit nummer telt ZES bladzijden

Naarmate belangrijke berichten ons geworden of gebeurtenissen zich voordoen, zullen wij, zoo het ons mogelijk is, in den namiddag bijzondere uitgaven van ons blad doen verschijnen.

De nieuwe Belgische overwinning wordt bevestigd : Zeven Duitsche regimenten paardenvolk zijn ten Noorden van Luik bijna geheel vernietigd.

In een gevecht rond Libramont met de Franschen zouden de Duitschers 15,000 dooden hebben gehad.

Verstaanbare Moed

Wij hooren allerwege den moed der belgische soldaten prijzen.

De meesten bekennen dat zij zich aan die dapperheid niet verwacht hadden. Het is nochtans geheel verstaanbaar en natuurlijk.

In welken toestand bevinden zich onze ...daten?

Zij werden opgeroepen om het belgisch grondgebied te verdedigen tegen duitsche indringers.

De eerste vraag die zij evenals wij zich stelden was: Wat hebben wij misdaan opdat onze onzijdigheid aldus geschonden wordt?»

Het antwoord was natuurlijk: «Wij hebben niets misdaan tegenover Duitschland, niets dan vele zijner kinderen gevoed door hen te laten werken of handel drijven in vrede. En dat is nu onze beloning!»

Vandaar hunne gewettigde verontwaardiging en woede en natuurlijk moed en vastberadenheid om dien laffen inval af te weren en die schennis van 't volkenrecht te wreken.

De bekomen uitslagen en de versterking onzer troepen door fransche en engelsche soldaten, zijn natuurlijk van aard om den moed onzer mannen nog meer aan te wakkeren.

België stond in geheel dees geval in de positie van een vreedzamen wandelaar, die zonder iets te misdoen al meteens eene kaaksmeet kreeg van een woesten voorbijganger die hij zelf niet kende.

In zulk geval kan men een oogenblik verbijsterd staan. Maar als men geen geboren lafaard is, zal men geheel zeker al rap het bloed voelen koken en dien kaakslag zal betaald gezet worden aan den aanvaller, al ware hij nog zoo groot.

De woede verdubbelt de kracht.

* * *

De couragie onzer soldaten heeft nog eene andere reden.

Allen hebben verdriet, de eenen moesten vader, moeder, broeders en zusters verlaten, anderen hunne beminden, velen zelfs hunne echtgenooten en kinderen, allen hun werk.

Allen begrijpen aldus feitelijk de akelige gevolgen van den oorlog en hunnen moed krijgt daardoor een karakter van razernij en wraakneming.

Vandaar die uitzonderlijke daden van heldenmoed die aan het ongelooflijke grenzen, als men zich geen rekening geeft van den gemoedstoestand van menschen die gedwongen zijn te vechten zonder de minste vijandelijke daad te hebben gepleegd.

En ten slotte zeggen de kalmsten: «Wij staan er voor en wij moeten er door!»

Wat er ook van zij, de duitschers zullen er zich niet aan verwacht hebben aldus onthaald te worden door de kleine Belgen, met wie de pers van Duitschland het air had te spotten.

Als wij nu toch moeten vechten, welnu dan zien wij liever dat onze soldaten dapper zijn en de faam van België hoog houden.

F. H.

De dubbele overwinning van Vrijdag

Het nieuws van de overwinning der Belgen op de Duitschers wordt bevestigd.

Er waren 7 DUITSCHE REGIMENTEN PAARDENVOLK over de Maas gekomen en zij werden door onze mannen om zoo te zeggen vernield.

* * *

Een tweede gevecht heeft in de provincie Luxemburg rond Libramont plaats gehad, tusschen Duitschers en Franschen.

Het getal dooden langs den kant der Duitschers zou ruim 15.000 MAN BEDRAGEN.

Het Fransch leger is erin gelukt HET DUITSCH KORPS TE SCHEIDEN.

Geheele pelotons Duitschers sprongen in het water, om aan het geweervuur te ontsnappen. De manschappen verdronken of werden door de kogels getroffen.

Anderzijds, had de Duitsche ruiterij groote verliezen en was het eene algemeene vlucht.

Het was terwijl dit gevecht plaats had dat de hoogere Duitsche krijgsoverheid een wapenstilstand had gevraagd van 24 uren.

Dan wisten de Duitsche opperofficieren nog niet, dat het gros van hun korps verslagen was en de rest naar de Duitsche grens uiteenspatte of gevangen genomen werd.

De stad Luik vereerd met het Eerelegioen

De **Journal Officiel** van Frankrijk bevat het volgende decreet:

Aan den president der rupubliek.

Parijs, 7 augusti.

Op het oogenblik dat Duitschland, met opgezetten zin de onzijdigheid van België schendende, door tractaten gewaarborgd, niet geaarzeld heeft het Belgische grondgebied te overrompelen, is de stad Luik, die in de eerste lijn den schok der Duitsche troepen moest doorstaan, erin gelukt in een zoo ongelijken als heldhaftigen strijd het leger der overweldigers af te slaan.

Dit schitterend wapenfeit is voor Belgie en voor de stad Luik in het bijzonder een trotsche glorietitel, waarvan de regeering der republiek de heuglijke herinnering moet vereeuwigen, door aan de stad Luik het Kruis van het Eerelegioen toe te kennen.

Diensvolgens heb ik de eer u voor te stellen, te besluiten dat het Kruis van het Eerelegioen aan de stad Luik wordt toegekend.

De minister van buitenlandsche zaken,
Gaston Doumergue.

De president der Fransche Republiek heeft dan ook, op voorstel van zijn minister het Eerelegioen toegekend aan de stad Luik.

M. Poincaré, heeft daarbij aan koning Albert het volgend telegram gestuurd:

« Ik ben gelukkig aan Z. M. te melden, dat de regeering van de Fransche republiek de stad Luik komt te vereeren met de decoratie van het Eerelegioen. Zij wil op die wijze den moed huldigen van de heldhaftige verdedigers der plaats en van gansch het Belgisch leger, met hetwelk het Fransche leger sedert dezen morgend zijn bloed op het slagveld vergiet. »

De wapenstilstand werd niet toegestaan

Er wordt bevestigd dat de duitschers vrijdag eene schorsing der vijandelijkheden gevraagd hebben van 24 uren. Om hunne vraag te wettigen haalden zij aan dat zij 20,000 tot 25,000 mannen buiten gevecht hadden, na de aanvallen van woensdag en donderdag.

Het gerucht liep dat deze wapenstilstand was toegestaan maar op het oogenblik dat alle bladen het nieuws gaven, wist men er bij den algemeenen staf niets over.

Volgens de **Patriote** zou de wapenstilstand slechts toepasselijk zijn op de versterkte positie van Luik en niet op het veldleger.

Volgens zekere berichten zou men vier uren wapenstilstand hebben om de dooden weg te halen; volgens andere berichten zouden de duitschers na drij uren alle onderhandelingen hebben opgegeven.

Om de Duitschers den weg af te snijden

Men meldt dat de belgische troepen de banen van den ijzeren weg hebben open gebroken tusschen Aarlen en Virton.

De Duitschers zijn aldus in de onmogelijkheid gesteld transport van troepen te doen in de richting van Virton.

Te Athus zijn de rails ook weggebroken.

TE BETER!

Volgens ooggetuigen verzekeren werd Visé niet platgebrand.

De moorderijen worden eveneens tegengesproken.

ACHT LANSIERS DOODEN VIER-EN-TWINTIG UHLANEN

Eene patroelde van acht lanciers was op verkenning in den luikschen omtrek, als zij aan een draai van den weg een troep uhlanen zagen staan.

Zij sprongen van hun paard en slopen vooruit tot dat zij de vijanden binnen schot hadden. Een oogenblik later lagen de vier-en-twintig uhlanen neergeveld.

De officier die de duitsche soldaten aanvoerde liet zich naderen, maar als de belgische hoofdman hun wilde ontwapenen dreigde hij met zijn revolver. Op denzelfden oogenblik zette een belgische soldaat hem den loop van zijn geweer in den nek en daarop hief hij de beide handen in de hoogte ten teeken dat hij zich wilde laten gevangen nemen, wat dan ook gebeurde.

EEN DUITSCH REGIMENT MET BELGISCHE VLAG

Men meldde dat zekere duitsche regimenten achter de belgische vlag marcheerden om aldus onze soldaten te doen dwalen.

Ter gelegenheid van de komst van den duitschen keizer, hierboven vermeld, werd Albert I, eere-kolonel gebombardeerd van een duitsche regiment.

't Is dàt regiment dat nu met de belgische vlag voorop tegen België marcheert!

Een brief uit het front van ons vechtend leger

De Belgen hebben dapper gevochten. De burgers vertroetelen de soldaten en helpen loopgrachten delven

Een gedienstige kameraad stelt ons in de gelegenheid den volgenden brief mee te deelen, die door een Vlaming aan zijne vrouw gezonden is :

Mijne lieve vrouw,

Ik heb de toelating gekregen om u een briefje te schrijven. Wij hebben twee uren rust, in afwachting dat andere soldaten ons komen vervangen. Wij hebben goed gevochten en als de anderen doen zooals wij, dan is het zeker dat er binnen acht dagen geen enkele Pruis meer in België is. Ik geloof dat ik er vandaag voor mijn paart 25 tot 30 gedood heb van op mijn paard, met mijn revolver. Wij hebben dan ook een charge gedaan met de lanciers, maar die duurde niet zeer lang. De belgische soldaten werkten maar al te goed en zij verloren geen enkelen man. Ik heb slechts één lancier en negen mannen te voet zien vallen — maar weer opstaan. De Pruisen worden echter bij honderden dood geschoten en gekapt... Wij hebben ons ook zeer te beloven over de burgers. Zij brengen ons te veel van alles. Zij geven ons alles wat zij hebben, tot kiekens, lammeren en varkens toe. Hunne vrouwen komen ons soep maken, onze boterhammen snijden, ons vleesch verdeelen. Ik geloof niet dat er ergens zulke brave burgers wonen als te Luik en omliggende... Ik heb dezen brief toevertrouwd aan een luikschen burger, die naast ons in de loopgraven was komen werken. Aldus zijn er men staan kappen en delven, om onze paarden te verzorgen, om alles te doen wat hun gevraagd wordt. En terwijl de heeren alles doen, moeten wij niets doen dan schieten... Op den oogenblik dat ik mijn brief sluit komen onze mannen nog af met elf duitsche krijgsgevangenen, maar die duivels worden veel te goed behandeld door ons en de burgers.

(Onze lezers moeten dezen brief lezend, overwegen in welken gemoedstoestand onze soldaten zich bevinden als zij door de oorlogsrazernij aangedaan zijn.)

Pruisische heldendaden in het Gr. H. Luxemburg

Hier een verhaal dat door een luxemburgschen burger gedaan is aan brusselsche dagbladschrijvers:

De aanvoerder der duitsche troepen, die aan het hoofd zijner bende binnen drong langs de Adolphe III-brug, werd aangesproken door minister Esschen, die zijne auto dwars voor de brug had gesteld.

De minister reikte den generaal eene copie van het traktaat van Berlijn en deze antwoordde:

« Ik ken dat stuk, maar ik heb andere orders en die moet ik ten uitvoer brengen. »

Op dezen oogenblik kwam ook de auto der groothertogin ter plaats en nadat zij dwars over de brug was geplaatst riep de eigenaarster:

« Niemand mag ons grondgebied schenden... Ik ga dadelijk naar den keizer telegrafeeren om het hem te herinneren. »

Daarop gaf de aanvoerder eenvoudig ten antwoord:

« Rijdt maar liever allen spoedig naar huis!

Intusschen was ook generaal Van Dyck aangekomen, die algemeenen aanvoerder van het luxemburgsch leger is, en de Pruis vond niets beters dan hem den loop van zijn revolver op de borst te zetten.

Zich omkeerend gaf de Pruis aan de zijnen bevel om vooruit te gaan, waarop minister Eisschen, de hertogin en de commandant zich wel moesten verwijderen.

Enkele oogenblikken later hadden de Pruisen het postbureel afgezet en zich meester gemaakt van de telegraaf- en telefoonbureelen.

Vervolgens gingen zij al de schoolgebouwen doen ontruimen, waarop zij groote plakkaten plakten waarop te lezen stond: Veldmagazijn.

Daarna maakten zij zich meester van het groot « Hotel de Cologne », dat dadelijk vol soldaten was en bewaakt werd door sterke wachten.

Den volgenden morgend begonnen zij in den omtrek alles te verwoesten: hoeven in brand te steken en kasteelen plat te leggen.

Te Mericourt hadden de Pruisen twee fransche douaniers aangehouden, die zij in handen gegeven hadden van fransche boeren, met het bevel ze gevangen te houden. De boeren hadden de douaniers laten vertrekken, en als de Pruisen dit een paar

uren later vernamen werden de boeren, waaronder een knaap van zeven jaren, terstond gefusilleerd.

De verteller was dan gelukkiglijk opgekomen door eene auto waarin verscheidene luxemburgsche legerhoofden zaten en langs allerhande omwegen, steeds de pruisische troepen ontwijkend, was hij over Charleroi tot in Brussel geraakt, waar hij verder zal meedeelen wat hij van de pruisische indringers gezien heeft.

(Dit verhaal bewijst welke beesten de menschen in den oorlog worden.)

Verdeeldheid tusschen de duitsche Bondsstaten

DUITSCHERS en PRUISEN ZOUDEN HET NIET EENS ZIJN OVER DEN OORLOG

Langs alle kanten loopt het gerucht dat de verschillende bondsstaten van Duitschland met tegenzin den door de Pruisen ontketenden oorlog aangenomen hebben.

In Beieren zou men geweldig geprotesteerd hebben tegen het pruisisch avontuur.

De opperhoofden zouden verklaard hebben dat het voor Oostenrijk geene levenskwestie was Servië te bezitten, zoodat er voor Duitschland geene afdoende redenen bestonden om hunnen steun aan de Oostenrijkers te schenken zooals voorgeschreven was door de traktaten.

Alles komt dus neer op het hoofd van den waanzinnigen duitschen kaiser!

Wat het woord van den duitschen keizer waard is!

Eenieder zal zich nog de krachtige en vooral kostelijke ontvangst herinneren waarvan de duitsche keizer te Brussel het voorwerp was den 25 oktober 1910, na de aanstelling van Albert I.

Ziehier de woorden die te dier gelegenheid aan het belgisch koningspaar gebracht werden:

Mochten de verstandhouding, vervuld van vertrouwen en goede nabuurschap tusschen België en Duitschland, nog meer inzig worden, — mocht de regeering van Uwe Majesteit het geluk en het welzijn verspreiden in zijn koninklijk huis en bij zijn volk. — Het is de wensch uit het diepste mijns harten. Leve België! Leve de Koninklijke familie!

Metropole beweert uit zekere bron te weten dat zondag namiddag nog de duitsche militaire zaakgelastigde zich bij den koning kwam aanbieden en hem zegde :

— Ik begrijp niets van uwe mobilisatie. wat hebt gij te vreezen? Is uwe onzijdigheid niet gewaarborgd?

Eenige uren daarna ontvingen wij het duitsch ultimatum!!

Wat laaghartige en verraderlijke werkingen!

IN BELGIE

Nog steeds de spioenen

Een bespieder bezat 10.000 fr. in goudgeld

De burgerwacht van Humbeek heeft nabij de vaartbrug een duitscher aangehouden, die bezig was de telegraafdraden over te snijden. Hij werd naar 't policiebureel geleid, afgetast en in 't bezit gevonden van eene som van 10,000 fr. in goudgeld.

Te Brussel

Te Brussel heeft men gister morgend weer talrijke spioenen aangehouden.

De strafuitvoeringen zijn voor de bespieders begonnen.

Een peloton burgerwachten heeft de kerels, die, in priester verkleed, in de Noordstatie aangehouden werden, doodgeschoten.

Andere kerels zullen hetzelfde lot ondergaan.

Te Brussel is een trein met 27 duitsche bespieders aangekomen. Zij werden per gevangenkarrekens naar 't gevang van Vorst gevoerd, onder het gejouw der menigte.

Te Namen

De stad Namen krioelt van bespieders. Elken dag houdt men er een twintigtal aan. Woensdag hield men 25jarig jongeling aan. Denzelfden dag ontmoette men in den omtrek der statie een kerel, die de telegraafdraden saboteerde. Hij werd achtervolgd, maar sprong in de Maas en kon ontsnappen.

Te Antwerpen

In de Middenstatie zijn te Antwerpen 55 duitschers aangekomen, die te Bergen aangehouden en nu naar de bedelaarskolonie gestuurd werden. Allen beweerden officier of matroos van het duitsch zeeleger te zijn.

Op de Cogelrei, te Antwerpen, heeft men eene duitsche vrouw aangehouden, die in haren rok kaarten der antwerpsche forten verborgen had.

Te Capellen bij Antwerpen, werden zeven duitsche bespieders bij den kraag gevat. Die kerels volgden de troepenverplaatsingen en teekenden op eene kaart den afgelegden en den nog te volgen weg af. Zij hadden ook gepoogd de telegraafdraden af te snijden.

In het fort van Borsbeek, bij Antwerpen, waren duitsche bespieders erin gelukt binnen de forten te geraken, en zulks als belgische vrijwilligers. Men vond een dier kerels in het bezit van belangrijke documenten betreffende onze bewapening en onze forten.

Een andere was verkleed in kanonnier. Op de Charlottelei, te Antwerpen, werd een duitscher bij de kraag gevat, die bij eenen apotheker eene hoeveelheid vergift wilde koopen, zoogezegd om ratten te vergiftigen.

Een brief van een Duitscher

Op de redactie van **Le Peuple** heeft men den volgenden, in slecht fransch geschreven brief van een Duitscher ontvangen.

Heeren opstellers van het werkmansblad Le Peuple, T/S.

Zooals waarschijnlijk honderden en honderden andere Duitschers die sedert jaren in België wonen, betreur ik het erg dat ik de wapens niet kan opnemen om naast de Belgen te gaan strijden tegen de pruisische soldateska die in het vredelievende België is gevallen. Er zijn hier zeer veel Duitschers, die, zooals ik, België beminnen als hun vaderland, omdat zij er in rust en vrede hun brood verdienen, na hun zoogezegd vaderland om de eene of de andere reden te hebben moeten verlaten.

Ongelukkiglijk blijft er ons in deze droevige omstandigheden niets anders te doen dan onze genegenheid uit te drukken voor het belgisch en het fransch leger, en te hopen dat deze beide legers vereenigd in staat zullen zijn om de oorlogzuchtige Pruisen zoover mogelijk over de grenzen te jagen.

Als bewijs van mijne goede inzichten verzoek ik UE. dit bankbriefje (van 50 fr.) te willen aanvaarden en te doen verdeelen onder de vrouwen en de kinders der belgische soldaten die vechten om hun land te verdedigen.

(Deze brief bewijst hoe voorzichtig men moet zijn in het veroordeelen van vreemdelingen die daarom toch geen vijanden zijn die onvoorwaardelijk moeten gesteenigd worden.)

HOE EEN DUBBELTJE ROLLEN KAN!

Boven den rechtervleugel van het koninklijk paleis, te Brussel, wappert de vlag van het Roode Kruis.

Vier jaar geleden wapperde boven den zelfden vleugel de keizerlijke vlag van Duitschland.

Keizer Willem was er de gast van Albert I.

Gebrek aan papier

Al de brusselsche bladen verschijnen maar op 4 bladzijden meer.

De « Patriote » is er slechter aan toe : die verscheen gister maar op twee bladzijden.

« Vooruit » moet ook spaarzaam zijn, maar als de noodzakelijkheid het eischt zullen wij, zooals heden en zooals het deze week nog gebeurde, op 6 bladzijden drukken.

De staat van beleg

Derde keer, goede keer!

De « Moniteur » van heden heeft dat de staat van beleg opnieuw is uitgeroepen in de provinciën Brabant, Henegouwen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Antwerpen.

Wat is de staat van beleg ?!

Daarover — het moet ons niet verwonderen — wordt nu van alles gezegd en verteld.

De eene wil het beter weten dan de andere en op het einde van 't koupleetje is men niet slimmer dan vroeger.

Daarom meenen wij dat het nuttig is van elkeen, het een en ander meer te schrijven over:

DE STAAT VAN BELEG

Deze kan uitgeroepen worden in ALLE plaatsen, waar er gevaar bestaat door den vijand aangevallen te worden.

Van het oogenblik dat de vijand in België zal getreden zijn, kan geheel de staat van beleg verklaard worden — zooals gister besloten werd.

In staat van beleg wordt gansch de burgerlijke macht voor het houden der orde en de stedelijke politie aan de militaire macht overgegeven.

Zij oefent dan die macht uitsluitelijk en op hare verantwoordelijkheid uit.

In gewone tijden mag de Burgemeester besluiten nemen tot het houden der orde.

In staat van beleg wordt hun die macht ontnomen.

Dan is het de militaire macht die al doet wat zij noodig acht voor het behoud der orde. Zij mag besluiten nemen en doen uitvoeren.

Bijvoorbeeld dat de huizen gesloten worden op dit of dat uur;

dat samenscholingen van zooveel of zooveel personen verboden is;

dat niemand op straat mag zijn na een bepaald uur;

dat die en die straten voor het publiek verbonden worden, enz.

* * *

Al de menschen die zich bevinden in de plaatsen in staat van beleg, worden door de militaire wetten beheerd. En zij kunnen de militaire straffen ondergaan (als burgers) waarvan de strengste de dood is door de wapenen.

De militaire wetten voorzien ook feiten, die door het gewoon strafwetboek gestraft worden. Doch deze worden verhoogd in straffen.

Bijvoorbeeld in vredestijd wordt voor de verraderij en spioneering de doodstraf niet uitgesproken, terwijl in staat van beleg wel.

Zij worden gevonnist door de krijgsraden voor alle misdrijven voorzien door het militaire wetboek en ook in geval de gewone rechtbanken niet meer zetelen, voor alle wanbedrijven door de gewone boetstraffelijke wetten voorzien.

Van deze laatste moet de krijgsraad zoowel als deze gewone rechtbank vonnissen volgens het gewone strafwetboek.

Natuurlijk kan de krijgsraad, de vonnissen in uiterste strengheid uitspreken, doch dit hangt af van den krijgsraad zelf.

De burgerwacht wordt rechtstreeks bij het leger ingelijfd, de politie staat onder de militaire macht.

Voor al wat het bestuurlijk werk van de stad of gemeente aangaat doen de Burgemeester en schepenen hun gewoon werk, en wordt niets veranderd.

Aldus blijft de schepenen van den Burgelijke stand voort het werk doen der geboorten, begraving, trouwen, enz.

Afschuwelijk

Een blad schrijft het volgende :

Vrijdag heeft men zes spioenen te Leuven en drie te Antwerpen gefusiljeerd.

Het nieuws eener strafuitvoering te Leuven had eene groote ontroering verwekt onder de bevolking.

Tegengehouden door de soldaten en door de policie, was eene groote menigte er toch in gelukt rond de plaats waar de gevonnisten zouden terdood gebracht worden, door te geraken.

Wanneer de spioenen verschenen, ging er een verontwaardigd gemompel uit het volk op.

Dan riep de officier tot de menigte : «Gij zult twee spioenen zien doodschieten en dat is niet alles ; anderen zijn aangehouden en zullen morgen ook gefusiljeerd worden. Er moeten voorbeelden zijn ! Wij zijn in oorlogstijd !»

En de menigte juichtte deze gruwelijke woorden toe.

Eindelijk kon men de beschuldigden zien. Het zijn groote en sterke kerels. Zij hebben de boeien aan en laten zich gewillig door de gendarmen aanbrengen. Zij lieten brieven na welke aan hunne familie zullen besteld worden.

Daar komt het uitvoeringspeloton aan.

De spioenen worden geblinddoekt en neergeschoten.

Recht is geschied !

Tegen dergelijke gruweldaden op den openbaren weg, protesteeren wij.

Briefwisseling

Waarde Redaktie,

Gij hebt groot gelijk de schandelijke houding van het «Nieuws van den Dag» bekend te maken.

Hier ken ik katholieke propagandisten in stadsdienst die even laf de sociaal-demokratie besmeuren. Zij vertellen bij oningewijde menschen het volgende:

«Hewel, wat doen de socialisten nu in Duitschland, waar zij zóó sterk zijn?»

Daarmee willen zij den indruk maken alsof de duitsche socialisten den oorlog wenschen en willen.

Het was dan ook goed gepast dat een onzer knappe partijgenooten hen antwoordde: «Deed de katholieke partij in Duitschland wat de socialisten doen, het zou geen oorlog zijn».

De indruk kan ik niet kwijt geraken dat veel katholieken waarlijk onbetrouwbare lieden zijn.

Met dank voor opname.

KEREL.

Te Brussel

VERDACHT

Een auto, die gisteren uit Brussel vertrokken was en die, naar men vermoedde vier Duitsche officieren bevatte, is door een auto met Belgische officieren tot in onze stad vervolgd. Ongelukkig is de bedoelde auto uit het zicht verdwenen.

* * *

Te Antwerpen

AANGESLAGEN

Al de Duitsche schepen in de haven van Antwerpen liggend, zijn door de Belgische regeering prijs verklaard en in bezit genomen.

Er liggen 34 Duitsche stoom- en 2 zeilschepen.

HUIZEN GESLECHT

Nabij een fort, gelegen tusschen Willebroeck en Lippeloo, op de baan van Mechelen naar Dendermonde, zijn in een gehucht door het Belgisch leger al de huizen met petrool begoten en in brand getoken, nadat men al de meubelen had weggebracht, omdat die gebouwen het geschut van het fort belemmerden.

Al de hofsteden in den omtrek werden insgelijks uit voorzorg platgebrand.

Al de boomen en struikgewassen werden eveneens vernield.

* * *

TE GENT

NOG SPIOENEN

Drie duitschers spioenen zijn dezen namiddag, te 1 1/2 ure, in de Zuidstatie aangekomen, van Brugge.

Ondanks de gendarmen hen bewaakten, zijn de duitschers er niet van af gekomen zonder slagen.

DE BANKBRIEFJES VAN 5 FRANK

De ontoereikendheid der bankbriefjes van 5 frank heeft aanleiding gegeven tot talrijke klachten.

Deze ontoereikendheid heeft voor oorzaak gehad de talrijke bezigheden die de Nationale Bank te verrichten had.

Een beroep wordt gedaan op allen die zulke briefjes in het bezit hebben, om ze in den handel te laten en ze niet te behouden.

Toekomende week zal het getal der briefjes aanzienlijk vermeerderd zijn.

EEN EN ANDER

Op het justitiepaleis

Op het justitiepaleis werd gister over de dringendste kwesties beraadslaagd, en het vredegerecht zetelt onophoudend.

Op het Beroepshof moeten niet min dan 17 gevangenen veroordeeld worden.

In de greffie bespreekt men het vreeselijk auto-ongeluk, waarvan den heer Ketels, adjunkt-greffier aan het tribunaal van 1en aanleg, aan het Stadhuis het slachtoffer werd.

Ketels was een goed bediende en den zoon van den onderzoeksrechter die destijds het onderzoek leidde in de zaak Peltzer-Bernaeys. Hij was den steun zijner moeder.

Een magistraat deelt op het paleis mede dat men te Wetteren gepoogd heeft de buskruitfabriek in brand te steken; het parket van Dendermonde zou ter plaats zijn geweest en eene scheikundige zelfstandigheid hebben gevonden. Men is er in gelukt den brand te overmeesteren vooraleer hij eene uitbreiding genomen had.

In 1913, tijdens de algemeene werkstaking, was de buskruitfabriek door afdeelingen soldaten bewaakt, waarom nu niet door burgerwachten?

FEUILLETON VAN 9 OOGST (290

Pelle, de Veroveraar

Roman van

Martin Andersen Nexö

(Vertaling door JO ARENBERG)

Het nieuwe zusje was iets voor den kleinen Lasse ; hij begreep dat ze iets was dat hij had gekregen om zich in zijne eenzaamheid er mede te vermaken. Zoolang de zaak duurde was hij bij zijne grootouders geweest opdat de ooievaar hem niet zou meenemen als hij met het kleine zusje kwam — want lief was hij ! Toen hij weer thuis kwam, lag zij in zijn wiegje te slapen. Hij tikte haar dadelijk op de oogleden om te zien of zij ook oogen had zooals hij. Toen kreeg hij een tik op zijne vingers en hij kon de spannende vraag dien dag niet oplossen.

Maar oogen had het zusje, groote donkere oogen, die hem door de kamer volgden, achter het hoofdeinde en langs den anderen kant altijd met een opmerkzame uitdrukking, terwijl de roode wangen in en uit gingen als een zuigpomp. En de kleine Lasse voelde zeer goed dat hij zich goed moest gedragen als die oogen op iemand rustten. Hij was al een heel klein mannetje met het verlangen opgelet te worden en dus blies hij zich op, rolde zijn lichaam als een clown en speelde voor sterken man met een voetbankje. — terwijl zusje hem met de oogen volgde, zonder ook maar een spier te bewegen. Hij vond dat ze wel eenige goedkeuring had mogen uiten nu hij zooveel moeite deed !

Op een dag blies hij een papieren zakje op en liet het voor haar gezicht knallen. Dat hielp. Zusje vergat haar onverstoorbaarheid, sprong omhoog en begon te brullen. Hij kreeg er ransel voor maar daarvoor had hij haar nu ook. Haar klein gezichtje begon al te trekken als hij maar binnenkwam om haar iets te laten zien : vaak begon ze al te huilen nog voor zijn kunsten begonnen.

— Ga weg van zusje, Lasse-Frederick ! zegde de moeder. Gij doet haar schrikken.

Maar eene maand later was het weer heel anders. Toen was er niemand die Klein-Lasse's doen en laten beter begreep dan zusje. Zij kwetterde als een spreeuw als hij zijn klein, stevig lichaam maar bewoog of een geluid maakte.

Ellen's versteende uitdrukking was verdwenen nu zij weer iets had waarmede zij kon werken. De koude had haar heel wat van hare eischen ontwend, andere waren door de kinderen bevredigd. De beide kleintjes hielden haar druk bezig : zij miste Pelle niet meer. Zij had zich eraan gewend dat hij voortdurend van huis weg was en hem op hare eigenaardige wijze in haar gedachten had opgenomen. Onder het werk liep zij rond en babbelde in gedachten met hem, het was haar een genot het hem gezellig te maken gedurende den korten tijd dat hij thuis was.

Pelle gevoelde zijn thuis als een gezellige kleine wereld waar hij zijn toevlucht kon vinden als hij vermoeid was. Het verborgen trekken in Ellen's blik had hij uitgewischt — door twee lieve kleine schepseltjes die haar genoeg te doen gaven. Nu was het haar innerlijk zelf dat hem tegemoet kwam. En er lag een groote trouw in haar, die zijn hart aangreep ; zij bromde niet om de geringe verdienste en maakte hem geen verwijten om dat hij maar een werkman was.

Zijne positie als voorzitter der vakvereeniging had hij wegens drukke werkzaamheden moeten opgeven. Er was ook geen vooruitzicht dat hij in den eersten tijd tot zijn beroep zou terugkeeren — en het harde lichamelijke werken was juist iets voor hem.

Om het kleine dagloon te verbeteren, hield hij zich 's avonds bezig met schoenlappen. Ellen hielp hem en zij zaten flink te babbelen. Over de beweging spraken zij niet, dat interresseerde Ellen niet en hij had er niets tegen, voor een oogenblik rust te hebben. Kleine Lasse zat aan tafel, hij teekende en maakte zijne opmerkingen erbij.

Vaak, wanneer Pelle het werk voor den dag haalde, had Ellen in den loop van den dag het meeste gedaan, en slechts datgene overgelaten, waarvan zij geen verstand had. Dan bedacht hij kleinigheden, waarmede hij haar plezier kon doen.

In het nieuwe jaar was de winter niet meer zoo streng. Februari reeds bracht de eerste lentebeloften. Dat bemerkte men aan Ellen.

— Zullen wij niet een etensmand pakken en zondag naar een van de theetuinen gaan ? Het is goed voor de kinderen in de lucht te komen, kon zij zeggen.

Pelle wilde gaarne. Maar zondag was vergadering over de partijleiding en vergadering over de fabriekszaken — op beide plaatsen moest hij zijn. 's Avonds had hij beloofd in eene vergadering te spreken.

— Dan gaan wij alleen, de kinderen en ik, antwoordde Ellen rustig.

Zij kwamen thuis en hadden zich uitstekend geamuseerd ; Pelle was niet meer onmisbaar.

— — — — — — — — — —

De strenge winter was eindelijk voorbij. Het vroor nog — voornamelijk des nachts — maar de menschen wisten het niettemin. En ook het ijs in de grachten wist het. Het begon scheuren lings en rechts te krijgen en weg te drijven. Ook de huizen hadden lentegevoel en werden lichter van toon en hoog in de lucht scheen de zon; als men omhoog keek, kon men haar schijnsel boven de daken zien. Beneden op de straten en in de putdiepe binnenplaatsen draafden de kinderen in de sneeuwmodder rod en zongen de zon toe, die zij niet konden zien.

De menschen begonnen zich weer op te richten na het lange krom liggen in den winter. Elk oogenblik kon de kou terugkomen; maar alles wilde aan de lente gelooven. De spreeuwen begonnen te komen, de sappen der aarde stegen weer naar de oppervlakte en maakten donkere vlekken op de harde korst. En het vertier begon weer schuchter. Het was een wonderbaar gelijksoortige wil, die alles beheerschte.

Onder in den grond begon 't te kiemen te midden van vorst en sneeuw en kroop jong groen te voorschijn, als door de koude zelf geboren en in de verkleumden van den winter ontkiemden de beloften — niettegenstaande alles. De arbeidersbuurten begonnen te herleven; nu kon het weer helpen naar werk uit te zien. Het deed goed naar buiten te komen en zich in het licht te bewegen. Het moest ook goed doen elken dag den buik weer te vullen en de dingen uit den lommerd weer naar huis te halen en ze een beetje te luchten tot ze weer aan de beurt kwamen.

Maar het ging niet zoo vlot als het moest gaan. Het leek wel alsof de koudegenen die aan het hoofd der bedrijven stonden, volkomen had verlamd. De lente kwam nader, de zon steeg met elken dag en begon kracht te krijgen. Maar de zaken wilden niet goed weer aan den gang komen boven datgene wat elke dag eischte.

(Wordt vervolgd.)

Bijvoegsel van 9 Oogst 1914

Europeesche Oorlog

IN HET BUITENLAND

Holland's positie

(Een prachtig artikel uit « HET VOLK » van *Amsterdam)*

De oorlogswaanzin werpt van dag tot dag het ongelukkige Europa al dieper in den afgrond. Duitschland treedt op als de groote démon, die den fakkel des verderfs als in den blinde om zich heen slingert.

De oorlogsverklaring aan België, omdat dit land weigerde zijn gebied te laten schenden, omdat het weigerde en weigeren moest, den Duitschers de poort naar Frankrijk te openen, wat verraad zou zijn geweest tegenover Frankrijk, is een daad van zulke niets ontziende willekeur, dat ze ten eeuwigen dag een schande zal blijven voor het rijk dat ze pleegde. Het is ten brandmerk, dat Duitschland zich op 't eigen voorhoofd heeft gedrukt, en dat hem eeuwen lang tot een Staat van barbaarsche beginselen zal stempelen.

Wij denken met weemoed aan de heerlijke Maasvallei en het land van Herve, waar nu het kanon buldert en de gewonden kermen. Nog maar twee maanden geleden waren wij in Fléron, waar een openlucht-meeting plaats had en socialistische sprekers hun stem, ook hun stem voor den vrede en tegen het militarisme, deden hooren. Visé, thans nog een rookende puinhoop, lag idyllisch aan den voet van de Maasheuvels, de Maas zelf leek een spiegel van zilver.

Terwijl de betrekkingen tusschen Duitschland en België gedurende tientallen van jaren door niet het kleinste geschil gestoord werden, terwijl de koning van Pruisen een van de vorsten is die de neutraliteit van België hebben gewaarborgd, terwijl vier dagen geleden schijn nog schaduw van een geschil aanwezig was, komen thans Duitsche soldaten het vreedzame land overstroomen en vertrappen om van het nijvere België een woestenij te maken.

Weerzinwekkend van onoprechtheid zijn de voorwendsels die in den Rijksdag door den kanselier en in de telegrammen door den keizer, voor dit optreden gegeven worden. Het heet dat een Fransch leger klaar zou staan om door België in Duitschland te vallen. Men kan op zijn vingers narekenen dat, als dat waar was, de Duitschers het rustig afgewacht zouden hebben, want dan was België niet met Duitschland, doch met Frankrijk in oorlog geraakt, dan had Engeland niet tegen Duitschland doch tegen Frankrijk de Belgische neutraliteit moeten handhaven. Frankrijk had door zulk optreden zijn positie zóó enorm verzwakt dat de Fransche staatsleiding wel uit driedubbele ezels zou moeten bestaan, als ze dergelijke plannen had.

Het feit is dat Duitschland uit puur militaire aanvalsreden door België wil trekken en het Fransche leger in zijn versterkingen aan de Duitsch-Fransche grens niet snel genoeg de baas denkt te worden. En daarom moet België onder den voet worden geloopen, daarom moet een der grootste imperialistische misdaden worden gepleegd die ooit gepleegd werden, daarom moet een volk dat in driekwart eeuw van vrede steeds de bewondering van heel de wereld heeft gewekt door zijn werkzaamheid en zijn kunnen op letterlijk alle gebied, worden gehoond en vertrapt in zijn vrijheid en onafhankelijkheid. Want hoon, laffe hoon was het aanbod om, als het zich onderwierp aan de Duitsche eischen, nà den oorlog alles weer goed te maken, en de onafhankelijkheid weer te herstellen. Fraaie onafhankelijkheid zou dat wezen!

En daarom wachten wij met spanning af de berichten die ons heden uit den Zuid-Oosthoek van ons land zullen bereiken, vurig hopend dat het Belgische leger de poort dicht kan houden tot Fransche en Engelsche hulp opdaagt.

Wat ons eigen, Hollandsche, positie betreft, ze is door den inval in België en door het uitbreken van den Engelsch-Duitsche oorlog, meer dan akelig geworden. Het is een positie die ons er toe kan brengen de Belgische te benijden. Want, 't moge dan zijn zoo 't wil, België staat door den loop van zaken ten minste aan den goeden kant. Het weet waar het staat, terwijl wij de speciebal zijn van omstandigheden die wij zelf niet maken, waarop wij zelfs geen invloed hebben.

Als onze regeering geen neutraliteitsverklaring afgeeft tusschen Duitschland en België, is een Duitsch ultimatum een kwestie van uren. Maar het groote gevaar is hierin gelegen dat Engeland thans op de een of andere wijze onze neutraliteit schendt, en wij daardoor in de noodzakelijkheid zouden komen te gaan staan aan den kant waar ongeveer de unanimiteit van het Nederlandsche volk niet staan wil. De afkeer die het barbaarsche bedrijf van Duitschland wekt is diep en wat het Nederlandsche volk als de grootste van alle mogelijke rampen zou beschouwen is zeker door de gebeurtenissen aan den kant van Duitschland te worden gedrongen.

Het Duitsche leger heeft blijkbaar in oprachi den Hollandsche bodem strikt te mijden. Op Hollandsch grondgebied verdwaalde uhlanen, trokken zich terstond terug toen zij vernamen waar zij waren. « Sie sind unsere Freunde », meenden zij. Vrienden, och ja, van die soldaten, waarom niet? Maar in politieken zin zijn de Duitschers op 't oogenblik wat zonderlinge vrienden voor de kleine naties. Vrienden die men liever op wat grooten afstand ziet.

Een bijkomstigheid van hoogst ernstigen aard is nog deze dat een botsing met Engeland onmiddellijk onze koloniën in het geding brengt, zoodat deze botsing, zooals de zaken thans staan, vóór alles te vermijden is. Duitschland voert een politiek van een aard dat het onzerzijds geen enkel offer waard is.

En bij dit alles komt de benauwende gedachte dat, wint Duitschland den strijd tegen Frankrijk en België, de onafhankelijkheid van ons land niets meer is dan een stuk glas in handen van een athleet. Ook maar het geringste bij te dragen om ons in die positie te brengen, ware misdaad. En de vraag kan opkomen of een ingrijpen onzerzijds om de Fransch-Belgische kansen te versterken, uit een oogpunt van zelfbehoud geen wijze politiek is.

Er gaat door ons volk een sterk gevoel van solidariteit met het aangerande nabuurige land welks bewoners voor het grootste deel zijn van Nederlandschen stam, en het ware voor heel het nationale leven van ons land een débacle als wij niet een positie kozen die met dat gevoel van solidariteit in overeenstemming is. Vertrouwen wij dat de regeering haar oor te luisteren legt waar het hart van de natie klopt.

In Engeland

In het Lagerhuis

Men weet dat M. Asquith donderdag aan het engelsch Parlement een krediet van 2 1/2 miljard gevraagd heeft, voor de krijgsverrichtingen van het leger en de vloot. Hij verklaarde bij deze gelegenheid, dat de diplomatieke dokumenten de onafgebroken pogingen aantoonen die door sir Edward Grey gedaan werden om aan Europa een eerbaren en bestendigen vrede te verzekeren; hij maakte tegelijkertijd de middelen kenbaar welke aangewend werden om de engelsche onzijdigheid te koopen.

M. Asquith gaf lezing van de depechen van den duitschen diplomaat Goeschen, aangaande het lot der franshe kolonies. Hij besprak ook den aard van de verzekeringen door de duitschers betreffende België gegeven. Het voorstel van Duitschland beteekende dat Engeland, achter den rug van Frankrijk, de handen zou vrij laten om al de fransche bezittingen, buiten Europa gelegen, in te palmen.

« Welk antwoord konden wij geven? vervolgde M. Asquith. Indien wij het voorstel aangenomen hadden, wanneer België een beroèp op ons deed, zouden wij verplicht zijn te zeggen dat wij met de mogendheid die het bedreigde, ons gegeven woord verkocht had.

« De Kamer heeft de heerlijke proklamatie van den koning der Belgen gelezen. Geen mensch ter wereld kan deze proklamatie lezen zonder ontroerd te zijn. (Toejuichingen). De belgen hebben strijd geleverd en hun leven opgeofferd. Wat zou onzen toestand geweest zijn, indien wij een zoo laag voorstel als dit hetwelk ons gedaan werd, hadden aangenomen? (Langdurige toejuichingen). En moesten wij erin toegestemd hebben dan zouden wij niet anders dan eene belofte gehad hebben van eene mogendheid die, op dit oogenblik, zijne eigene verbintenissen schendt. Wij zouden ons met oneer overladen, en te gelijk de belangen van Engeland verraden hebben. Ik heb het recht te zeggen, voor gansch het land, dat wij al het mogelijke gedaan hebben om den vrede te bewaren en dat de oorlog ons opgelegd is.»

* * *

Duitsche krijgsgevangenen

Te Harwich zijn 28 duitsche krijgsgevangenen aangekomen. 't Zijn de overlevenden van den kruiser «Königin Luise» die door den engelschen torpedoweerder «Amphion» in den grond geboord werd. Zes onder hen zijn erg gekwetst. De engelsche soldaten en hun schip bleven ongedeerd; de «Amphion» loste slechts 4 houwitsers op het duitsch schip, dat op 6 minuten tijd zonk.

* * *

Volksvertegenwoordigers te wapen

Meer dan 100 leden van het Lagerhuis zijn ten gevolge van de mobilisatie onder de wapens geroepen. De meeste volksvertegenwoordigers zijn onmiddellijk vertrokken, na dinsdag nog de zitting bijgewoond te hebben, tijdens dewelke eene toelage van meer dan 2 1/2 miljard voor den oorlog gestemd werd.

* * *

Het Engelsch leger

Vóór het jaar 1906 had Engeland zijn leger ingericht in drie verschillende kategories: het regelmatig leger en zijne reserve; de nationale milicie en de vrijwilligers. De eerste kategorie moest ten strijde trekken op den vadergrond, in de kolonies of in Europa; de nationale milicie en de vrijwilligers waren uitsluitelijk voorbehouden voor de verdediging van het vaderland.

De inrichting, de duur en de voorwaarden van den dienst, de solde en de reglementen voor elke der drie kategories waren zeer verschillend. De geest dezer kategories was ook niet al te best en stemde niet meer overeen met de moderne noodwendigheden en werkelijkheden. Bovendien kon een groot deel der troepen niet strijdvaardig gemaakt worden, ten gevolge van het gemis aan hulppersoneel en aan dienst.

Men begreep in Engeland dat er daarin moest verandering komen en in 1906 bewerkte sir Haldane, toen minister van oorlog de herinrichting van het leger.

De drie kategories worden afgeschaft en hervormd in twee groote strijdgroepen: een veldleger van eerste linie en een nationaal leger, voorbehouden voor de verdediging van den vadergrond.

Het veldleger moet ongeveer 160,000 man te been brengen. Het nationaal leger moet kunnen leveren: 14 afdeelingen voetvolk van elk 3 brigaden; 14 brigaden ruiterij van elk drie regimenten; 14 schadrons gewoon voetvolk. Te samen: 30,000 man.

Het territoriaal leger telt 190.000 man.

Dat was nog niet alles. Lord Roberts eischte dat het leger 600.000 man moest tellen en later deed lord Roberts uitschijnen dat in Engeland de volstrekt algemeene legerplicht diende ingevoerd te worden.

Het tegenwoordige gemobiliseerd leger telt 886,000 man. De engelsche vloot telt: 20 dreadnoughts, 72 superdreadnoughts en 8 kruisers.

Voegt nu bij het leger van Engeland, de 2,750,000 fransche soldaten en de 3,000,000 russische troepen, dan bekomt men het totaal van 6,636,000 man.

Het is met zulk ontzaglijk leger (de strijdmacht van België niet meegerekend) dat Duitschland in oorlog is met zijne 2,750,000 soldaten. Zijn bondgenoot Oostenrijk levert 1,300,000 man, het gansch gemobiliseerd leger. Dan heeft men 6,636,000 tegen 4,050,000 man.

In Rusland

Oproep tot revolutie

Men heeft in gansch russisch Polen een oproep gedaan ten voordeele van eene poolsche revolutie. Deze oproep is gedagteekend uit Warschouw en door talrijke poolsche partijen onderteekend. Deze oproep is ook tot de vrouwen gericht, aan wie gevraagd wordt dat zij aan de russische overheden alle mogelijke hinderpalen in den weg zouden leggen. De poolsche revolutionaire kringen worden goed en regelmatig op de hoogte gehouden van de russische bewegingen. Elke poolsche gemeente wordt verzocht al de overheden gevangen te nemen en de onfnankelijkheid van Polen uit te roepen.

In Servie

De Oostenrijkers weerhouden

Ondanks al hunne pogingen, gelukten de oostenrijkers er niet in den Donau en de Save over te trekken en alzoo Servië langs de noordergrens te bereiken. De servische artillerie op de heuvels rond Belgrado liggend, beschiet zoo schrikkelijk de oevers der twee stroomen, dat het volkomen onmogelijk is er over te varen. De oostenrijkers hebben dan de servische artillerie beschoten en eenige kanons tot zwijgen gebracht. Belgrado zelf heeft niet veel geleden van de beschieting.

Rond Belgrado

Donderdag nacht hebben de oostenrijkers Belgrado niet beschoten. Vrijdag morgend begonnen zij de stad te beschicten en vernielden meer dan 60 huizen. In al de wijken der stad werd schade aangericht. De omtrek der servische hoofdstad werd ook beschoten.

DE OORLOG
IN
Oostenrijk-Hongarije en Servië

De militaire medewerker van de Westminster Gazette gaat uit stategisch oogpunt na, welke de beste kansen voor Oostenrijk zijn om den oorlog tegen Servië tot een goed einde te brengen. Meer dan ooit — schrijft hij — is snel handelen in dezen strijd noodzakelijk, omdat Oostenrijk-Hongarije straks een groot deel van zijn troepen tegen Rusland noodig zal hebben. Toch acht hij het onwaarschijnlijk dat de legers, tegen Servië afgezonden ,vóór den 6 Oogst (d. i. 14 dagen na het bevel tot mobilisatie) in volle sterkte de Servische grenzen kunnen overtrekken.

Het oorlogsplan van Oostenrijk, dat in de laatste zes jaar driemaal op den rand van een oorlog met Servië heeft gestaan, zal wel tot in de kleinste bijzonderheden zijn uitgewerkt en ofschoon men dat plan niet kent, is er wel zooveel van uitgelekt, dat men mag veronderstellen, dat de Oostenrijkse legers van drie kanten concentrisch zullen oprukken om den tegenstander met één slag te verpletteren.

Hoe dit doel echter moet worden bereikt, kan de schrijver van het artikel niet inzien. In de eerste plaats zijn de wegen in Servië zoo slecht dat van een snellen opmarsch, vooral met zwaar geschut, geen sprake kan zijn. Er is maar een goede spoorweg, die gemakkelijk en snel kan worden vernield.

De aanvoer van levensmiddelen voor het leger zal dus uiterst moeilijk zijn en in het land zelf zullen de Oostenrijkers niet veel vinden.

Het spreekt bovendien vanzelf dat de Serviërs den oorlog zullen trachten te rekken, door den vijand geen gelegenheid te geven tot een beslissenden slag. De guerilla, de kleine oorlog, gevoerd met kleine troepjes, die den vijand overal afbreuk doen, zal ongetwijfeld hun taktiek zijn. Servië heeft bijna geene stellingen, die voor het land van levensbelang zijn. Zoo hebben zij niet geaarzeld, hun hoofdstad te ontruimen, overtuigd dat hun tegenstanders daar toch niets aan hebben. De val van Belgrado beteekent even weinig, als de val van Pretoria in 1900 tijdens den Boerenoorlog.

Oostenrijk-Hongarije mag zich dus voorbereiden op een langen, vermoeienden en weinig vruchtdragenden veldtocht en het is de vraag of de geestdrift die thans nog in het land voor dezen oorlog heerscht, niet spoedig zal bekoelen.

De schrijver eindigt met eene aanhaling uit de proklamatie van keizer Frans Jozef, waarin deze zegt: « Ik ben mij ten volle bewust van de beteekenis van mijn besluit. Ik heb alles overwogen en gewogen. » Wij zullen zien, besluit hij.

"Eene misdaad tegenover België"

Onder dien opzienbarenden titel kondigt het groot engelsch dagblad, de «Daily Chronicle», een artikel af, waaruit men zien kan hoe de brutale handelwijze van Duitschland over heel de wereld afgekeurd wordt. Tevens kan men er uit opdoen hoe groot de bewondering van den vreemdeling is voor den heldhaftigen weerstand van de dappere Belgen.

« Wij zijn in oorlog, zegt de «Daily Chronicle», en de onmiddellijke oorzaak er van is de aanval van België door de Duitschers. 't Is een aanval tegen eene gansch onschadelijke natie, en eene misdaad tegen de wellevendheid en tegen de beschaving van Westelijk Europa, die, als hij geduld werd, het internationaal uurwerk voor vele jaren zou achteruit houden. Men moet zich herinneren dat België niet alleen een onzijdige Staat is, maar een onzijdig verklaard en gemaakt land, zooals Zwitserland. De mogendheden (er in begrepen Duitschland) die zijne onzijdigheid gewaarborgd hebben, hebben het die onzijdigheid opgelegd. België heeft niet de toelating verbonden of militaire overeenkomsten te sluiten, zooals de andere onafhankelijke Staten het mogen doen. Het is België opgelegd eene volslagen vredelievende baan te volgen, van zich onwrikbaar op zijde te houden, van geene andere vreemde bescherming te zoeken, dan die welke de mogendheden het beloofd hebben bij verdrag. De rol, die België opgelegd werd was moeilijk, veel harder voor het land met zijne overvloeiende nijverheidsbevolking, zijn bloeiende handel en financies, zijne handels- en koloniale ondernemingen van over zee, dan voor Zwitserland, dat gelegen is in het middenland en omringd is met bergen. Maar België heeft zijne harde verplichtingen gekweten met eene merkwaardige regelmatigheid en gewetensstiptheid. Het verdient thans niet in Europa een enkelen vijand te hebben, en, minder dan elk ander, eene der mogendheden die zich plechtig verbonden hebben het te behouden voor alle verkrachting.

De Belgen hebben zeer groote hoedanigheden en eene geschiedenis vervuld met rampen. Op het einde der middeleeuwen waren hunne gemeenten aan het hoofd der beschaving van Westelijk Europa. België was het Italië van het Noorden. Dan sloegen de rampen, de eene achter de andere, eeuw na eeuw, op het land neder, niet door zijne eigen schuld maar door de hebzucht van anderen. Prooi van Spanje, verpletterd tusschen Frankrijk, Duitschland, Nederland en Engeland, werden de belgische gemeenten het strijdperk van Europa. Al wie in oorlog was, kwam vechten in België. De helft der slagvelden van de 16e, 17e en 18e eeuwen zijn gelegen op die kleine grondoppervlakte. De bewoners waren aan de plundering overgeleverd en zonder noodoogen verplettert. 't Is maar in de 19e eeuw dat zij eindelijk den vrede bekwamen, de vrede met als grondslag de onzijdigheid, die Duitschland komt te vernietigen. Op dien grondslag was de herwording van België verbazend; in de nijverheid, in den landbouw, in de kunsten en in de letterkunde zijn de Belgen een der meest vooruitstrevende europeesche landen. Maar, indien zij eenmaal aan vreemde troepen moesten toelaten zich van hun grondgebied te bedienen om er te komen vechten, zouden zij opnieuw in het tijdperk zijn dat zij als strijdperk dienden. Zij zullen er, weliswaar, tegenwoordig in zijn, maar in de rol van strijders tegen hen die hen er willen in terugbrengen en niet als er hunne toestemming aan leenende en wij hopen als strijders bekroond met bijval.

De rol van Groot-Brittanje is, in alle geval, klaar en eervol; het vecht om dat kleine land te redden, onze naaste gebuur, die ge vaar loopt te hervallen in de vreeselijkste lotsbestemming. Groot-Brittanje vecht ook voor het behoud van den eerbied van de plechtigste europeesche verplichtingen, verplichtingen waarvan de verkrachting, indien wij ze ongestraft laten voltrekken, de sterkheid en de waarde zou vernielen der weldoende internationale verdragen.

De duitsche en fransche grenstroepen

Het groot londener dagblad, de «Times», kondigt een artikel af, waarin bewezen wordt dat het mobiliseeren en postvatten van groote legers veel tijd vragen, en, schrijft hij, het is altijd zeer nadeelig den strijdt aan te vangen, voor men over al de troepen kan beschikken.

«Duitschland zal, volgens de «Times», minstens nog 9 dagen noodig hebben om voor de fransche grens eene legermacht te stellen die op Frankrijk kan vallen; dit land zal zelf even zooveel tijd noodig hebben om zijne mobilisatie te eindigen.

«Van beide kanten zal men voor den 14 augustus niet kunnen oprukken, en de beslissende veldslagen zullen waarschijnlijk tusschen den 16 en den 22 augustus geleverd worden.

«De gevechten en veldslagen, die tusschen beden en tien dagen zullen plaats grijpen, zullen de botsing niet zijn van de groote legermachten, doch veeleer het opeenloopen van bedekkingstroepen die, met eene bijzondere zending gelast, op de grenzen geplaatst worden. Die zending bestaat in het bedekken en 't verdedigen der streken waar de groote legers komen postvatten; zij moeten ook soms den vijand aanvallen.

« Zes legerkorpsen vormen waarschijnlijk het duitsch bedekkingsleger dat op Frankrijk gericht is en gansch gemobiliseerd is, behalve voor wat de reserveafdeelingen betreft; deze kunnen nochtans op 24 uren tijds het leger vervoegen.

« Het zijn het 14e korps, te Karlsruhe; het 21e te Straatsburg; het 16e bgkqbgkqqkgbj 21e, te Saarbrücke, het 8e, te Coblenz, en het 2e beiersch korps, deels in Lorreinen en deels in de Pfalz gelegerd. Voeg daarbij nog 10 ruiterijafdeelingen. In 't geheel telt nog 10 ruiterijafdeelingen. In 't geheel telt het duitsch bedekkingsleger 300.000 man met 162.000 geweren, 42.000 sabels en 1044 kanons.

«Het fransch bedekkingsleger, van zijnen kant, bestaat uit 5 legerkorpsen: het 2e, te Amiens om de grens tusschen Givet en Audun-le-Roman te verdedigen, 't is te zeggen de Belgische grens; het 6e te Châlons om de lijn Briey-Pont-à-Mousson te bedekken; het 20e, te Nancy om de lijn Pont-à-Mousson-Blamont te bedekken; het 21e, te Epinal voor de verlenging derzelfde lijn tot Gerardmer, en eindelijk het 7e te Besançon voor de zwitsersche grens.

«De twee fransche ruiterijafdeelingen kunnen zoo spoedig als de duitsche samentrekken en tellen evenzooveel schadronnen als de duitsche.

«Wat de grensforten betreft, hunne bemanning was volledig 48 uren na de mobielisatie, dus sedert dinsdag.

«Het fransche bedekkingsleger bestaat uit 280.000 man en kan altijd een inval van den vijand beletten in de streken waar de groote legermachten samenkomen.»

Over den militair-politieken toestand in Europa

Van een hooggeplaatst militair)

En nu eens wat over den militair-politieken toestand. Engeland verklaarde Duitschland den oorlog. Behalve met zijn belangrijke vloot, die de Duitsche ver de baas is, kan Engeland ook steunen door een landleger, de z. g. expeditionary force, welke 6 Divisiën en 1 cavaleriedivisie sterk is. De mobilisatie van deze macht schijnt vrij lang te duren. De etriking force ongeveer 1/3 der expeditionary force is echter spoedig gerechtvaardigd en legert te Aldershot.

Dit leger heet ongeveer 150.000 man te zijn met 500 vuurmonden. Onder die 150.000 schijnen vele non-combattanten te zijn. Het is de vraag of en waar Engeland deze macht zal uitzetten. Er kan geland worden in België of in een Fransche Haven. Landen op de kust is natuurlijk uitgesloten zoodat Zeebrugge de eenige beschikbare Belgische haven is.

Antwerpen zou vanwege de prachtige havens de aangewezen plaats zijn, ware het niet dat daarvoor Nederlandsch grondgebied, n. m. de Wester-Schelde moet worden gepasseerd. Werd deze weg gevolgd dan zou ongetwijfeld de landingsvloot haar bestemming niet bereiken wegens de daartegen te nemen maatregelen.

Aangewezen lijkt ons de weg, die geen hindernissen biedt en na de landing vrijheid van beweging geeft, n. m. de landing in Fransche havens, vooral waar die landing nog niet dadelijk is te verwachten.

Nu Duitschland België is binnengedrongen, staat hun onzerzijdig en offensief in de richting van Frankrijk te wachten en een defensief optreden tegenover Rusland. Duitschland is wel sterk, maar niet zóó, dat het 2 groote mogendheden tegelijk kan aanvallen met kans op succes.

Wil het Frankrijk te lijf, dan moet het, ook al wegens de tegen België te detacheeren korpsen, zeer sterk zijn. Dit kan niet, dan ten koste van de sterkte aan de Russische grens. Trouwens Rusland zal zich niet laten aanvallen.

Trekken de Russische afdeelingen terug, wat voor dit leger de beste tactiek is, dan krijgen we een herhaling van den veldtocht van 1812. Lange, moeilijk te verdedigen operatielijnen en geen vernietiging van de krijgsmacht des tegenstrevers.

Wij zullen zien.

Hoelang kan de Oorlog wel duren?

In de Westminster Gazette vinden wij van deskundige hand een beschouwing over den vermoedelijken duur van den Europeeschen oorlog. « Sommigen beweren — zegt de schr. — dat de strijd in enkele weken beslist zal zijn, maar ik heb geen vertrouwen in die voorspelling. Het moge moeilijk te begrijpen zijn, hoe de groote Westersche landen, met hun volkrijke steden, de ontwrichting van het krediet en van de nijverheid langer dan enkele weken kunnen doorstaan, doch Rusland, met zijne onmetelijke boerenbevolknig en betrekkelijk primitieve levensvoorwaarden, heeft in dit opzicht een voordeel, dat het in staat stelt den oorlog voor onbepaalden tijd te rekken indien het volk tenminste, zooals men hoort, werkelijk met hart en ziel de verdediging van de Slavische zaak voorstaat.

« Het kan daarom zeer wel mogelijk zijn, dat Europa lang, heel lang onder het oorlogswee zal zuchten.

De verdediging van België tegen Duitschland

Onder dien titel heeft M. Lecomte, senateur van het fransch Noorden, een werk uitgegeven, dat tegenwoordig veel belang oplevert:

« In geval er een oorlog moest uitbreken, hoe zou Duitschland trachten Frankrijk te overrompelen? of wel langs onze grens der Vogeezen, ofwel door België tusschen Maubeuge en Verdun. De duitsche legerstaf is van zin ons langs beide kanten aan te vallen, doch hare grootste poging zal gedaan worden langs België.

« De franschen zijn volstrekt niet van zin de onzijdigheid van België te schenden, want Frankrijk heeft er alle belang bij dit niet te doen.

« De inzichten van Duitschland nopens Bel-

gi. blijken maar al te duidelijk over zijne oorlogstoebereidselen zelf.

« Immers, de duitschers hadden van Thionville tot Metz een uitgestrekt verschanst kamp gebouwd, hetwelk eene bedreiging is voor de fransche oostelijke grens en voor België. Want 't zou van uit dit kamp zijn, dat de troepen langs de Maasvallei door België zouden trekken. Dit Maasleger zal gesteund en versterkt worden door ontzaglijke legermachten, die zullen afdalen van de Eiffelvlakte langs Trier en door Luxemburg.

« De Eiffelvlakte is een bergachtige en dorre streek van Rijnpruisen, op den linkeroever van den Rijn en ten Noorden der Neder-Moesel, tusschen Trier, Koblenz en Aken. Deze streek is doodarm en bijna niet bewoond. De krijgsoverheid heeft er nochtans groote spoorbanen, staties en kaaien aangelegd. Dit is natuurlijk een krijgslist. De duitschers zijn ook op die wijze te werk gegaan op de grenzen van het Groot-Hertogdom Luxemburg en van de belgische provincie Luxemburg. Daar ligt een bergachtig en beboschte land, namelijk de Ardennen, overblijfsels van het groot woud, dat onder de Romeinen bekend stond als het Hercyniensisbosch of Hertzwoud.

« Na den oorlog van 1870 stemde de belgische regeering, op aandringen van generaal Brialmont, den 27 junt 1887 de noodige krédieten voor de Maasforten Luik en Namen.

« Het belgisch leger was echter in dien tijd niet sterk genoeg. Doch onlangs stemde het belgisch Parlement eene miliciewet, waarbij de algemeene dienstplicht ingevoerd werd.

« Daardoor bekwam België een leger van 340,000 man. In vredestijd eischte België met het vroeger legerstelsel 42,800 soldaten, terwijl het effektief in 1915 meer dan 60,000 man zal beloopen. Het veldleger zal binnen vijf jaar 150,000 man beloopen van 20 tot 25 jaar oud, niet bijbegrepen de vliegende garnizoenen van Antwerpen, Luik en Namen.

« Indien de duitschers, bij voorbeeld, drie legerkorpsen te been brengen op het front Malmédy-Saint-Vith, dan zullen zij hun leger doordrijven langs belgisch Luxemburg en het Groot-Hertogdom. Zij zouden daartoe over vier uitmuntende richtingen beschikken: a) Stavelot, Marche, Rochefort, Haut-Fays, Gédinne, Sugny; b) Vielsalm, Laroche, St-Hubert, Paliseul, Bouillon; c) Beho, Houffalize, Recogne, Bertrix, Herbeumont; d) Bastogne, Neufchâteau en Florenville. »

De duitschers kunnen ook doordringen langs het zuiden van het arrondissement Verviers, belgisch Luxemburg en het Noorden van het Groot-Hertogdom. Aldus zouden zij het belgisch grondgebied overrompelen en langs onder op de fransche grens aankomen tusschen Mezières en Montmédy.

M. Lecomte heeft klaar gezien in deze zaak, want de duitschers beproeven tegenwoordig dit programma uit te voeren. Zij hadden dus de overrompeling van België sinds lang voorberaamd; zij hadden voorzien dat zij Frankrijk slechts doelmatig langs dien kant konden aanvallen; kortom, zij hadden alles voorzien, behalve dat de Belgen hun zulk eenen hardnekkigen tegenstand zou geboden hebben en dat zij, ten getalle van 150,000 man, zouden tegengehouden en verslagen worden door een handvol dappere belgen.

Een uitroep van een katholieke zwetser

'n Gemeene kerel, die schrijvelaar van 't katholieke « Nieuws van den Dag ». Zijn hoofdartikel — over den oorlog — sluit hij als volgt:

...« Alle ware Belgen moeten zich ook, zonder onderscheid van partij of taal rond de regeering scharen, die de leiding van het land heeft en eene zware verantwoordelijkheid draagt. Wij weten wel dat zoolang de buitenlandsche politiek niet opgeklaard is, er bange dagen in het verschiet staan: sedert dat godsdienst, recht en zeden in het openbaar leven miskend worden, is het brutaal geweld heer en meester. En het is wel de bitterste spotternij van de huidige krisis door de schuld van eenige servische moordenaars te zien ontstaan. Manhaftig moeten wij echter onzen plicht kwijten: onze nationale leuze leert ons dat eendracht macht geeft. En God, die ons land sedert 84 jaar beschermd heeft, zal ons wederom, uit onzen nood helpen. Van pest, hongersnood en oorlog, spaar ons Heer !»...

Wij vragen ons af — voor de tiende maal — waarom God en Godsdienst hier bij gesleept worden?

Als God ons land beschermt en 't Nieuwsblad overtuigd is dat hij ons uit den nood zal helpen, waarom dan honderd duizend broodwinners aan de gezinnen brutaal ontrukt — zoo brutaal zelfs, dat men overal oproepen moet doen aan de liefdadigheid om de families te steunen?

Waarom dan verkondigen dat «...sedert dat godsdienst, recht en zeden in het openbaar leven miskend zijn» het BRUTAAL GEWELD HEER EN MEESTER IS!...

Waar zit God, de almachtige helper en redder, in dit geval?

Of HIJ is heer en meester, ofwel het « BRUTAAL GEWELD ». Allo, geen verder gezeever, laat ons dat eens klaar maken, o Nieuwaken.

Uit de redevoering van Troelstra tijdens de betooging te Amsterdam

« Het is krankzinnigheid, die zich in de laatste tien jaren van de militaristische staten heeft meester gemaakt. De heele toestand in Europa is in handen van bezoldigde sabelslepers.

« Wij hebben allen gezucht onder en gevloekt tegen de stijging der militaire uitgaven, die in 25 jaar stegen van 2000 tot 8000 millioen jaarlijks. Meer dan 130.000 millioen verslond het in dien tijd.

Maar in de laatste jaren moeten wij niet alleen ons geld offeren. Het oorlogstuig, de vloten, zijn geen waarborg voor den vrede, in de bezittende klasse is de kliek die belang heeft bij het opjagen van oorlogtuig zoo groot, dat zij door middel van vaak verkochte kranten het volk ophitst tot oorlogszwijmel, de vonk doet springen in het kruit, en uit oorlog nieuwe leveranties werft.

Het gevolg van den Balkanoorlog dreigt te worden tot de vreeselijke realiteit, dat alle Europeesche volken in een groote wereldslachting worden meegesleept. Welk een tijd beleven wij! Wij beschikken over een ongekende macht van wetenschap om de behoeften der menschen te kennen en organisatie te brengen in haar voorziening. Geweldig is de macht van den mensch over de natuur en de voortbrenging toegenomen. Maar in dezelfde mate waarin techniek en wetenschap en organisatie zich ontwikkelen is de wereld meer en meer gedesorganiseerd, komen meer vulkanische uitbarstingen voor, ontglipt de macht aan de heerschers, en dreigt ons een slachting, waarbij de barbaarschheid onzer voorouders kinderspel is.

« Het Handelsblad zegt in het verslag van zijn rede te Brussel: hem zullen wij maar niet volgen in zijn betoog, want hij zei: als het socialisme maar zegeviert, komt de zaak wel in orde. Maar het is juist onze eerste plicht in dezen tijd, het grootkapitalisme te ontmaskeren. Oostenrijk roept ontroerd: men heeft mijn troonopvolger en zijn gemalin vermoordt. Het woelen in Servië moet eenmaal ophouden. Het schijnt: de man heeft gelijk. Maar wat zij zegt, is maar een aanleiding, een voorwendsel. De eischen, aan Servië gesteld, zijn ingewilligd, voorsoover het dat als zelfstandige staat kon doen. Het heeft voorgesteld, het geval te doen beslechten door een scheidsgerecht, in overeenstemming met de vredeskonferenties.

Wij allen keuren den sluipmoord af, onder alle omstandigheden. Maar wij weten, dat er in Oostenrijk een dynastie is, omgeven door een groep belanghebbenden, die een zoo groot mogelijk gebied onder hun macht willen hebben; dat de staalkaart der Oostenrijksche volken niet bijeen hooren, dat het huis Habsburg de Slaven onrecht doet en verdrukt. Hing het van de volkeren af, dan viel de Oostenrijksche staat uiteen in demokratien, die zich souden verbinden tot een republiek. De bestaande toestand is een onmogelijke, in wezen gehouden door allerlei onrecht, o. a. door de annexatie van het Servische Bosnië. Wij weten ook, dat Servië voor zijn ontwikkeling een haven noodig heeft, maar de Oostenrijksche grootgrondbezitters vreezen in het belang van hun varkens de Servische varkens, de Oostenrijksche bezittende klauw gunt aan de Servische niet het licht in de oogen.

Oostenrijk moet niet doen als de vermoorde onnoozelheid. Zijn nota is, gelijk Jaurès zegt, een mengsel van de gruwelijkste brutaliteit en het gemeenste jesuitisme.

Maar hoe is het mogelijk, dat het pistool van Pricnic doordrong tot het kabinet van onze ministers, en tienduizende Nederlanders dwingt, het apenpakje weer aan te trekken? Is het de arbeidersklasse van Oostenrijk, of van Servië, die heel Europa op stelten zet? Of die van Rusland, van Duitschland? Die zaak zit zoo: Engeland heeft enorme overzeesche gewesten, waar het enorme winsten maakt. Duitschland begeert zulke gewesten ook. Liever haalt het kapitaal over zee bij bruine arbeiders enorme winsten, dan dat het zijn eigen arbeiders bezigt voor een goede voorziening in de behoeften van het eigen land.

Achter Oostenrijk staan Duitschland en Italië, achter Servië staan Rusland, Frankrijk, Engeland, de groote bulldog staat klaar, om den grooten Ulmer dog straks eens flink te knijpen. Wij zien de twee groote belangentegenstellingen van Europa, het drievoudig verbond tegen de triple entente, die telkens bij een schok, als in Marokko, Tripoli, tegenover elkaar staan.

Zijn de volkeren zoo happig op een oorlog? Neen, de volkeren willen hem niet. En toch hangt het van één handteekening van één potentaat af, of er oorlog zal zijn. Als de groote massa wist, wat er achter zit, dan was in het Europa zelfs het dreigement met een oorlog onmogelijk! (applaus). Een oorlog bedreigt u met ellende en ondergang. Toch is het nog mogelijk, oorlog te prediken, te verklaren, omdat de groote massa zich nog alles laat wijsmaken. Het socialisme moet spreken.

Het socialisme moet worden ingeënt op de menschen — haast zou ik zeggen: gedwongen! (vroolijkheid) — opdat zij leeren: het imperialisme is niet anders dan kapitalistische winsthonger. Dan zal het volk met het militairisme, met den oorlog hebben gebroken! (applaus).

Staande de vergadering van het Internationaal Bureau ontvingen de Duitsche afgevaardigde het bericht van de grootsche betooging in Berlijn, Unter der Linden, die de regeering niet durfde onderdrukken. Ook het Fransche proletariaat manifesteerde schitterend. Maar Nemec uit Bohemen berichtte: vergaderen is ons onmogelijk gemaakt, kranten kunnen zij haast niet uitgeven, het briefgeheim wordt geschonden, en het meel der kooperatie is beslag gelegd, de meelprijs steeg met 50 t. h. (gefluit), wij kunnen niet bij elkaar komen, vrijheid van verkeer bestaat niet meer, men keert zich voornamelijk tegen de sociaal-demokratie.

Terwijl de mannen naar het slagveld zijn, stijgen de prijzen van alle levensmiddelen, duurt dat zoo enkele maanden, dan komt het, zei Nemec, tot een hongerrevolutie! In Nederland mogen de winkeliers de dure waren verkoopen, maar de goedkoope moeten zij bewaren voor het leger! (Gefluit.)

Men zegt wel tot de kleine burgerij: Een oorlog heeft ook wat goeds, en de socialisten zijn zoo materialistisch, — hier hebt gij de poëzie! Vooral de spaarders zullen het merken. Niets die van de Rijkspostspaarbank — het geld daar is veilig — maar zij die eens een effektje, een aandeeltje konden koopen, en dan zeggen: nu ben ik een collega van Nierstrasz, als het hem goed gaat, gaat het mij ook goed, gaat hij tegen de socialen te keer bij de stuwadoorswet, dan geven zij hem gelijk, ijvert hij voor Dreadnoughts, dan hopen zij ook wat te verdienen in de Oost — tot die spaarders, zegt spreker: nu gaan uwe aandeeltjes met reuzensprongen naar beneden, wie geld heeft, kan het uitzingen; maar gij moet de aandeeltjes waar gij 200 pCt voor hebt betaald, van de hand doen voor 50 pCt. Dan zijt gij onteigend, niet door de socialisten, maar door uwe kollega's de kapitalisten. (Vroolijkheid.) Wij moeten aan deze menschen de oogen openen.

Wij kunnen nog geen vuist maken. Wij zijn nog in den opgroei; maar beter is het, te jong te zijn, dan zijn besten tijd al achter den rug te hebben. Onze taak is u aan de feiten van het leven te laten voelen, in welke maatschappij- gij verkeert. Kunnen wij de regeering overnemen, dan zal er geen oorlog meer zijn! (bravo's). De klasse die achter ons staat, heeft van den oorlog niets dan slecht te wachten. De vijand van vooruitgang en beschaving zien wij in degenen die de wereld regeeren op de misdadige wijze als thans weer blijkt. Gelukt het ons, te Parijs te komen, dan zullen wij de internationale kapitalistenklasse in de ooren donderen: nu protesteeren wij niet onder klokgelui, maar terwijl het Fransche proletariaat het lied der revolutie zingt. Moet er oorlog komen, dan zullen wij ook dezen lijdensbeker ledigen, en het socialisme zal uit het orkaan komen als de kampioen van de nieuwe maatschappelijke orde, van den welvaart en den wereldvrede.

Oorlog

(Van Guy de Maupassant)

Als ik in vredestijd het woord oorlog hoor uitspreken huiver ik over heel mijn lichaam.

Als ik dan één oogenblik nadenk komt de oorlog mij voor als iets ongehoords, als iets afschuwelijks, als eene eindelooze, onbeschrijfelijke heiligschennis van alles wat natuurlijk en menschelijk is.

Spreekt men ons over menscheneters, kannibalen, dan glimlachen wij hoogmoedig om te kennen te geven dat wij hemelhoog boven deze wilden verheven staan...

Maar wie zijn de echte wilden, de wilden die zich overmeesteren om elkander op te eten, of de wilden die zich overmannen om te *dooden*, alleen om te dooden?

De arme soldaten die daar voorbij trekken beslist naar den dood, juist zooals eene kudde schapen die onder de zweep van den slachter naar den abbatoir gedreven worden...

Op het slagveld wordt hen het hoofd door een sabelhouw gekloven of wordt hen de borst door een kogel doorboord, al zijn zij jonge, krachtige mannen die kunnen en willen arbeiden, die allerhand kunnen voortbrengen en der gemeenschap nuttig kunnen zijn.

De vaders dezer mannen zijn allen arme menschen en de moeders kunnen allen daaraan denken met hoeveel zorgen met hoeveel opofferingen, met hoeveel liefde zij hare zonen opgekweekt hebben, hare zonen, hare groote kinders, die met enkele dagen zullen gedood, vermoord worden om in eene gracht geworpen of door de stormende paarden vertrappeld en verhakkeld te worden.

En waarom heeft men haren flinken knaap, haren knappen jongen vermoord?... Waarom heeft men den lieveling vermoord, den braven zoon waarop zij zoo fier was.

Oorlog, vechten, verwurgen, vermoorden, in massa, waarom?..

Helaas, wij moeten op deze vraag antwoorden dat wij in onzen tijd van vooruitgang, wetenschap, wijsbegeerte en beschaving scholen hebben waar men de kunst van het dooden, van het moorden stelselmatig aanleert en verheerlijkt....

En staat men niet verstomd voor het afschuwelijk feit dat ons volk niet in opstand komt tegen een regeeringsvorm die een zulk onderwijs aanmoedigt en bekostigt? Staat men niet verbaasd voor het feit dat onze menschelijke samenleving niet opspringt om te protesteeren tegen het woord oorlog?

Ah, dan leven wij nog onder den druk van de verouderde, barbaarsche vooroordeelen, van de woeste zeden onzer voorouders... Dan zijn wij nog beesten die nog niets veranderd hebben aan hunne dierlijke hartstochten en instinkten!

Wij hebben den oorlog van verre gezien!

Wij hebben met eigen oogen gezien hoe de menschen daar in dieren veranderen, uit puur genoegen dooden, uit pure hoovaardigheid moorden, omdat er geen menschenrecht meer bestaat, omdat de wetten afgeschaft zijn, omdat er geen begrip van gerechtigheid meer te vinden is.

Wij hebben met eigen oogen gezien hoe de onschuldigste wezens neergeschoten en doorstoken werden alleen omdat zij stonden te beven van angst, waardoor zij zich verdacht maakten...

Wij hebben gezien hoe krijgsgevangenen doodgeschoten werden bij middel van nieuwe geweren die moesten geprobeerd worden!

Wij hebben gezien hoe rustende soldaten op allerhande dieren schoten om de behandeling der wapens niet te verliezen!

Wij hebben gehoord hoe een generaal antwoordde aan de zendelingen eener vredescommissie die om een dag verpoozing kwamen smeeken:

« De oorlog is heilig. Hij is eene goddelijke instelling. Hij is aan de verhevenste plooten der geheiligdste wetten der menschheid. Hij wekt bij de menschen de edelste gevoelens op, de gevoelens van eer, van offerwilligheid, van moed, van dapperheid, van alle deugden. De oorlog maakt de menschen groot en deugdzaam en hij belet dat zij vervallen in het afschuwelijk materialisme. »

Een millioen soldaten bijeen jagen, die dan dag en nacht voortijlen zonder rust, die aan niets kunnen denken, die niets van de wereld meer weten, die niets nuttigs kunnen verrichten, die als vee in de vuiligheid liggen te ploeteren, die de dorepn plunderen, die de steden verwoesten, die alles vermoorden wat zij ontmoeten... die eene zee van bloed doen vloeien, die over vermorselde menschenlijken trappen, om verder in den bloedpoel of achter den lijkenhoop te gaan bezwijken, terwijl te huis de hunnen sterven van angst en honger, dat wil zeggen... niet vervellen in het afschuwelijk materialisme!

Arme menschheid!

Uwe krijgshelden zijn de afschuwelijkste geeselplaag die men ooit gekend heeft!

Gij kampt met alle middels tegen de blinde natuur, tegen de onwetendheid, tegen alles wat den weg van vooruitgang en beschaving verspert, om tot de edele volmaking te komen en het gespuis van de oorlogsmannen stelt zich bloedstinkend voor u!

Brave menschen, edele weldoeners, eerlijke geleerden, offeren geheel hun wezen op om hunne medemenschen behulpzaam te zijn, hooger op te voeren. Zij zoeken en werken dag en nacht en met edele offerwilligheid bieden zij hunne uitvindingen en ontdekkingen aan om zich voor u dienstbaar, verdienstelijk te maken. Al het mogelijke doen zij om den menschelijken geest te verheffen, om het menschelijk verstand te vergrooten, om den maatschappelijken vrede te bevorderen. Al het mogelijke doen zij om voor hun vaderland, voor de menschheid meer welstand, meer rijkdom, meer geluk en zegen bij te brengen... en daar staan zij nu en dan tegenover de afschuwelijke monsters die zich patriotter noemen en al hun werk op den vuurstapel, in een bloedbad zoeken te werpen!

En dan komt de afschuwelijke oorlog, om in den tijd van enkele dagen, van enkele weken, op de meest barbaarsche wijze te verwoesten wat er met geduld en vernuft van velen tot stand is gebracht!...

Wat een afschuwelijk gedrocht is toch de oorlog!

Wat monsters zijn de ellendelingen die den oorlog in het leven roepen!

Dat hadden zij niet verwacht!

Naar men in zeer bevoegde kringen vertelt, zal Duitschland en Oostenrijk-Hongarie, dat in zijn vaarwater schippert, nog eenige landen op het lijf krijgen. Tot nu toe heeft het reeds af te rekenen met België, Frankrijk, Rusland en Engeland. Doch Denemarken mobiliseert zijn leger, onder voorwendsel zijne onzijdigheid te verdedigen. Als men zich echter herinnert dat Pruisen in 1814 Denemarken van 2 zijner provincies, Schleswig en Holstein, beroofde, kan men daar wel een ander doel achter zien.

Rumenië schijnt ook het doel van Hongarië, waarvan de bewoners rumenen zijn, 't is te zeggen Transsylvanië, te willen vrijvechten en aanhechten. Zijn gebuur Bulgarië zou hem daarin helpen, mits zekere vergoeding na den oorlog.

Griekenland zou Servië ter hulp snellen om de zuider provincies van Oostenrijk-Hongarie, door slaven bewoond, in te palmen.

Italië, dat op het papier met Duitschland en Oostenrijk verbonden was, zou ook wel op Oostenrijk kunnen vallen om Istrië en Dalmatië, twee italiaansche provincies te verlossen.

Japan, dat sedert een jaar of acht een verbond gesloten heeft met Engeland, neemt maatregelen en laat hooren dat het zijn bondgenoot zal helpen.

BRIEF UIT LONDEN

ONZE SUFFRAGETTEN

Af en toe wordt madame Pankhurst opgepakt, opgesloten en na een paar dagen weer vrij gelaten. Niemand schenkt daar nog aandacht aan. Verleden week kwamen twee adellijke vrouwen met eene petitie naar Buckingham Palace en wilden dat document persoonlijk den koning aanbieden. Dat is inderdaad veel verstandiger dan ruiten breken, vuurtjes maken en bommen leggen. Men zou zeggen dat er eenige verzwakking gekomen is in de aanslagen, maar de oorzaak daarvan zal wel zijn dat de dames eigens aan de boorden van de zee uitrusten.

Het is belangrijk eens na te gaan hoever we staan met het aktief der suffragetten. Hoe het staat met het vrouwenstemrecht is wel belangrijker, maar de suffragetten hebben er voor gezorgd dat het vrouwenstemrecht in Engeland zoo goed dood is als Queen Anna.

In April 1913 zegde Mac Kenna in het Lagerhuis dat de statistiek der opgesloten suffragetten als volgt was: In 1910: 116; 1911: 188; 1912: 240; 1913 tot April 70.

Verleden maand zegde de Home, secretaris, dit einds begin 1913. de aanslagen fel verminderd zijn maar erger zijn geworden. In 1912 hadden we het hoogst aantal opgesloten suffragetten: 240. Dat was het gevolg van een ruitenbrekerij op groote schaal in de stad en omstreken, waar een bende dames de spiegelruiten van winkels kapot trommelde met hamers, verstoken in hunne moffels. De schade die toen veroorzakt werd, schatte de bestuuder eener verzekeringsmaatschappij op 125.000 fr.

De ruitenbrekerij heeft sinds dien plaats gemaakt voor het afbranden van kerken, private huizen, stands op voetbal, paardenkoersvelden, enz., vernielen van kunststukken en het plaatsen van bommen in en nabij openbare gebouwen.

Het verlies door brand alleen wordt geschat op 9.600.000 fr.!

Brandstichting begon in Februari 1913. Ik heb hier voor mij een heele statistiek liggen over die branden. In Februari was de schade slechts 75.000 fr., maar in December 1913 niet minder dan 1.362.500 fr.

Het totaal voor 1913 was 6.775.000 fr. schade door brandstichting. De eerste 6 maanden van 1914 was de aangerichte schade 2.935.000 fr. wat het totaal dus brengt op 9.600.000 fr.

Bij dit verlies komt echter de schade aangericht aan gebouwen van hooge historische- en kunstwaarde, zooals oude kerken. Sinds April 1913 tot Juni 1914 werden niet minder dan 8 kerken door de suffragetten geheel of gedeeltelijk vernield. Daarbij komen ook nog de schade die in 7 Londensche kerken aangericht werd door ontploffing van bommen. Het aantal private woningen die geheel of gedeeltelijk werden vernield door brand sinds Maart 1913, is 36. In dat aantal is niet begrepen een reeks huizen waar de brandstichting mislukte. Vooral hadden de suffragetten het gemund op tribunen en pavillioenen op cricket, voetbal en paardenkoersvelden. Het aantal brandstichtingen was hier 22, zonder te spreken van een groot aantal parken en sportvelden waar de aanslagen mislukten. Dan komen 20 brandstichtingen in staties, houtmagazijnen, openbare boekerijen, enz. In die 20 zijn begrepen twee gasthuizen, een in Seaforth, waar de schade 500.000 fr. was en een vuurwengasthuis in Dundee, waar 50.000 fr. schade werd gedaan. Het gevolg van de branden in staties en houtmagazijnen was, dat aantallen arbeiders tijdelijk werkeloos vielen.

Het bommenleggen bepaalde zich niet alleen in Londensche kerken. Sinds 19 Februari 1913 werden 8 andere bommenaanslagen gepleegd. Daarbij komen dan nog 16 pogingen, waarbij de bom niet ontplofte.

Van de aanslagen op straatbrievenposten heeft de bevolking wel 't meeste last gehad. Niet minder dan 500 straatposten werden door de suffragetten «bewerkt», waarbij 4014 brieven beschadigd werden, waarvan 114 totaal vernield, terwijl deze aanslagen aan een aantal postmannen min of meer erge brandwonden bezorgden.

Verder hadden de suffragetten het gemunt op museums van schoone kunsten. In niet minder dan 10 gevallen werden beroemde schilderijen beschadigd. De schade is hier niet opgegeven, omdat wel te zeggen is wat de reparatie kosten waren maar niet de waardevermindering der beschadigde doeken.

Met dat alles is de maat der suffragetten nog niet vol. Zij leverden zich over aan aanslagen die afzonderlijk onder «verscheidenheden» geklasseerd zijn. In 1913 Februari verbrijzelde een suffragette de glazen kast in de Tower waarin de kroonjuweelen bewaard worden. Dat was misschien de onschuldigste aanslag van allen, omdat de glazen kast in een stevige ijzeren kooi staat. In dezelfde maand werd een bloemenserre vernield in New Gardens. Er waren meer aanslagen van dien aard o. a. vernieling eener kast in British Museum waarin een mummie bewaard was en een poging om de waterleiding in Glasgow op te blazen.

De gekste aanslag hadden we verleden jaar toen Mary Davinson vóór de paarden in de Derby koers sprong, waarbij zij wonden opliep die haar het leven kostten.

Verder hadden we nog het doorsnijden van telegraaf- en telefoondraden, en spoorweg signaaldraden waarbij dikwijls het leven van menschen in gevaar was.

Tot de lichtere aktiviteiten der suffragetten behooren hunne obstrukties in kerken, schouwburgen en meetings der arbeiderspartij. Die laatste obstrukties zijn dikwijls zeer vervelend bijzonder waar Macdonald, Keir Hardie en Snowden de sprekers zijn. Maar dit is de schuld der arbeiderspartij. Als de socialisten, in plaats van die dames en juffers zeer vriendelijk en zacht buiten te zetten, met de schaar een paar van hen kaal maakten op het hoofd, de rustverstoorsters zouden wel twee keeren nadenken. Want achter alles is een suffragette toch maar een vrouw die op mooiheid gesteld is. Er zijn suffragetten genoeg die hunne vrijheid willen opofferen maar niet een ongetwijfeld die voor «de zaak» haar haar zou willen verliezen.

Bij al de droeve dingen die zij uithalen hebben een drietal suffragetten ons over eenige weken hartelijk doen lachen. Wat zij uitgehaald hadden herinner ik mij niet meer, maar een dikke politie had er twee van te pakken gekregen en een aan elken arm, op weg was hij naar het politiebureel. Hij had gerekend zonder een nummer 3 die kalm achteraan kwam, de jas ophief van den dikken rustbewaarder en zijn broek hem doorsneed. Wat kon de arme man doen? Nummer 3 aanhouden stond eigenlijk gelijk met nummers 1 en 2 te laten loopen en daar 2 meer is dan 1 hield hij de twee vast en liet 3 haar gang gaan.

Een tijd ging de wandeling heel goed toen de arme politieman erg begon te zweeten. Bij elken stap scheen zijn broek lager te zakken. En zij zakte lager, zóó laag zelfs dat de brave kerel te kiezen had, ofwel de twee suffragetten laten loopen, of zelf gevangen te worden genomen voor openbare zedenschennis. Zóó veel gevaar waren de twee suffs hem niet waard en hij liet ze loopen om zijn eigen welvaren te dienen.

Ongelukkig genoeg hadden de straatbengels gezien wat gebeurd was. Heel het distrikt wist het den dag nadien. De goede kerel kreeg een passenden bijnaam die hem, met heel de vroolijke historie zóó erg hinderde dat hij succesvol verplaatsing vroeg naar een ander distrikt.

L. Gill.

In het Instituut de Kerchove is de dienst voor het Rood Kruis totaal in gereedheid. Er zijn 160 beddens, een personeel geneesheeren, ambulanciers en ziekendienster,met een volledig materieel.

Een duitscher werd per auto naar het paleis gebracht. Was het een spioen? Misschien! Nochtans oefende hij er een ander stieltje bij uit. In het geldgebrek willende voorzien, had hij er zich op toegelegd valsche vijffrankstukken te maken. Men heeft een volledig materieel voor valschmunterij aangeslagen. Hij werd onder aanhoudingsmandaat opgesloten.

Gister avond liep het gerucht dat er slechte kerels aangehouden werden die verdacht waren te Meirelbeke den toevoer van het water, dienende om de lokomotieven te voeden, bij middel van ciment te verstoppen.

In het Gouvernementshotel

Zaterdag morgend had andermaal eene vergadering plaats van de leden der Drukpers, met den heer gouverneur.

De heer gouverneur verzocht aan de bevolking van Gent en van gansch de provincie te doen kennen, dat het gebrek aan klein geld meestal hieruit voortkomt, dat verscheidene personen al hun klein geld inhouden. Het is hoogst noodig dat dit eindige en het geld weer in den handel gebracht worde, om daardoor in den moeilijken toestand te verhelpen.

De heer De Weert, namens het Schepencollege, zegt dat alle middelen zullen aangewend worden om klein geld te bekomen; zoo werd er reeds verstaan tusschen de Trammaatschappij en zekere koffiehuizen, uitwisseling te doen van klein geld tegen bankbriefjes.

Ook is in een schrijven aan de besturen der dagbladen verzocht, dat de verkoopers van bladen per nummer, wanneer zij afrekening maken, niet met bankbriefjes zouden betalen, maar wel met het ontvangen klein geld.

Het is hoogst noodig dat het klein geld niet in de kassen blijve liggen van de inwoners, maar het moet in den handel teruggebracht worden. (Dat betreft in alle gevallen de werklieden niet. Red. «Vooruit»).

De heer gouverneur deelt nog mede, dat geene geruchten moeten geloofd worden, verspreid nopens gebrek aan bloem.

Er is bloem voor minstens *twee maanden* en zelfs wanneer de regeering een groot deel er zou van opeischen, zal er nog een voldoende hoeveelheid overblijven, om gedurende *35 dagen* brood in overvloed te verzekeren.

Wat nu de aardappelen, kolen en andere voortbrengselen betreft, die dagelijks noodzakelijk zijn, de prijzen zullen gesteld worden onder het toezicht van de regeering, provincie of stad, ten einde te voorkomen dat die artikelen zonder reden worden opgeslagen.

Wat de spioenen betreft, er wordt den inwoners bekend gemaakt, dat het onnoodig is, in overdrijving te vallen, om in iederen vreemdeling 'n spioen te zien. De noodige maatregelen zijn genomen, om de algemeene veiligheid te verzekeren. Bruggen, viaducts, alles wordt voldoende bewaakt.

De onderstand

De heer Burgemeester van Gent heeft ontvangen :

1. Voor het Roode Kruis, verpleging der gekwetsten, van den heer Wytack-De Gand ondernemer, fr. 500.

2. Voor onderstand aan de familiën der milicianen : van den heer Maurits Heins, afdeelingsoverste bij het stedelijk Bestuur, fr. 20; van den heer E. Dutry en zonen (huis Dutry-Colson) fr. 500.

De Hollandsche Vereeniging van Weldadigheid te Gent, heeft eene som van 500 fr. gestort ten behoeve van de gekwetsten, te weten 300 frank voor het Roode Kruis, afdeeling Gent; 100 frank voor het Roode Kruis,afdeeling Gentbrugge ; 100 frank voor het Instituut Moderne voor zieken.

De menschlievende kring « De zonder naam niet zonder hart»

maakt aan de behoeftige huisgezinnen kenbaar, dat zij zich komt aan te sluiten bij het stedelijk komiteit der voeding, en voortaan in zijn lokaal geene onderstanden meer zal uitdeelen.

Het bureel der voeding is gevestigd - uillemarkt, (gewezen armbureel).

Oproep

1. Aan de dames en heeren leden van het Officieel en Vrij Onderwijs, voor den dienst der inschrijvingen (zich te wenden tot het Algemeen Secretariaat);

2. Aan de dames die hare medewerking willen verleenen in de kookplaatsen (zich schriftelijk te richten, met opgave van naam en adres aan den heer De Coster, Papegaaistraat, 4.)

3. Aan al de personen die in de te vormen wijkcomiteiten willen werkzaam zijn (Zij worden uitgenoodigd tot eene bijeenkomst, heden namiddag, om 3 ure ten Stadhuize, Gemeenteraadzaal.

BELANGRIJK BERICHT

Men bericht mij dat vaartuigen 's nachts op de Leie en de Schelde in den doortocht van Gent varen.

Het publiek wordt herinnerd dat alle scheepvaart des nachts verboden is. Degenen die dit verbod zouden overtreden stellen zich bloot als verdacht aanzien en aangehouden te worden; hun vaartuig zal in beslag genomen worden tot na nauwkeurig onderzoek.

De Hoofdingenieur Bestuurder,
L. Grenier.

VERGOEDING DER SOLDATEN ONDER DE WAPENS

Ter uitvoering van eenen ministerieelen omzendbrief, worden de rechthebbenden op de vergoeding van de soldaten welke zich thans onder de wapens bevinden, verzocht zich aan te bieden met hun trouwboekje :

Deze van de 1e wijk in de gemeenteschool der Barenstraat.

Deze van de 2e wijk in de bewaarschool der Saliestraat.

Deze van de 3e wijk in de gemeenteschool der Roodelijvekensstraat.

Deze van de 4 wijk in de gemeenteschool der Capucienerstraat.

Deze van de 5e wijk in de jongensschool der Guinardstraat.

Deze van de 6e wijk in de bewaarschool van den Brugschensteenweg.

Deze van de 7e wijk in de school der Sint-Machariusstraat.

Deze van de 8e wijk in de school der Yorkstraat.

Deze van de 9e wijk in de bewaarschool Kraaistraat.

Deze van de 10e wijk in de bewaarschool der Kerkstraat.

Deze van de 11e wijk in de gemeenteschool der Godshuizenlaan.

Zij mogen zich aanbieden Maandag 10, Dinsdag 11, Woensdag 12 Oogst, van 9 tot 12 ure voormiddag en van 2 tot 6 ure namiddag.

IN HET BUITENLAND

Montenegro doet mee in de Oorlogsfurie!

CETTINJE, 8 AUGUSTUS. DE MONTENEGRIJNSCHE REGEERING HEEFT DEN OOSTENRIJKSCHEN GEZANT VERWITTIGD, DAT ZIJ ZICH IN STAAT VAN OORLOG DENKT MET OOSTENRIJK.

DE GEZANT IS VERTROKKEN.

In Zwitserland

Engelsche toeristen geblokkeerd

Men meldt dat 6000 Engelsche toeristen geblokkeerd zijn in Zwitserland.

De gezant van Engeland te Bern heeft de noodige maatregelen genomen, in overeenstemming met den Franschen gezant, om, zoodra het Fransche leger geheel en al gemobiliseerd is, de toeristen naar hun land te laten terugkeeren.

In Holland

EENE OFFICIEELE PROTESTATIE

Het hollandsch gezantschap deelt de volgende nota mede:

Naar het schijnt is de belgische openbare opinie zeer opgewonden tegen de Noorderburen en de in België wonende Nederlanders ondervinden daarvan de gevolgen, zoo zedelijk als stoffelijk.

Deze vijandige houding, die het gevolg is van tegenstrijdige geruchten, is heftig af te keuren en te betreuren.

De feiten, dat Holland het geluk gehad heeft zijn grondgebied niet te zien schenden en dat er weldadigen onderstand uitgedeeld is aan ongelukkigen die niet tot de vechtenden behooren, kunnen hoegenaamd niet ingeroepen worden tot verschooning.

De bevolking zal dus wel doen zich niet over te leveren aan daden die haar zouden berooven van eene onschatbare vriendschap harer naburen.

De hollandsche legatie kan ten stelligste verzekeren dat er geene duitsche troepen op het hollandsch grondgebied verschenen zijn.

In Servie

EENE NEERLAAG DER OOSTENRIJKERS

Obrenovata, 8 augusti. — De Oostenrijksche artillerie heeft het vuur geopend tegen de Servische troepen; de Servische batterijen antwoordden en weldra werden de Oostenrijksche kanonnen tot zwijgen gebracht; twee stukken gingen verloren.

In de Vereenigde Staten

DE AMERIKAANSCHE PERS TEGEN DUITSCHLAND

De Amerikaansche pers spreekt zich duidelijk en bepaald tegen Duitschland uit. Algemeen beschuldigt zij Wilhelm II als een vijand der beschaving en zij zegt het zeer hard.

De New York Times zegt dat Rusland, Frankrijk en Engeland moeten vereend blijven tegen de roovorsstaten.

De World bestatigt dat Duitschland met deze oorlog geene de minste sympathie in de wereld heeft en terugkeert naar de XVIIe eeuw.

OP ZEE

Zeeslag in China

Een zeeslag werd geleverd dicht bij Wei-Hai-Wei, tusschen den Russischen kruiser «Askold» en den Duitschen kruiser «Emden». Beiden werden in den grond geboord.

In Japan

Men heeft eene groote bedrijvigheid vastgesteld in de zeevaartstatie van Kure.

Men meldt dat de Japansche kruiser «Chiyoda » het Japansch smaldeel van Midden-China heeft vervoegd.

Vooruitzichten - Een groote veldslag te verwachten - Rusland mobiliseert.

Engeland (volgens de Times) is gereed voor eene geweldige aktie ter zee.

Het mobiliseert ook 600.000 man, zonder de reserve te rekenen.

Engeland zal den strijd voeren met aanhoudendheid en volle kracht.

Het middenpunt van de oorlogsbewegingen is op dit oogenblik aan de fransch-duitsche grenzen, en vooral in België.

Het is waarschijnlijk daar dat de eerste groote veldslag zal plaats grijpen.

De duitsche mobilisatie zal niet volledig zijn voor 14 Oogst. en de fransche niet voor 18 Oogst.

Indien Engeland zijne troepen naar het vasteland stuurt en de handeling op zee goed gaat, zullen deze hier ook omtrent dien tijd zijn.

Het russisch leger trekt ook naar dit front.

Rusland heeft niet alleen zijn leger en zijne reserve gemobiliseerd, maar ook de zoogezegde « opoltchenic » of landstorm.

Tegen 15 Oogst zal Rusland 1.500.000 aan de grenzen hebben en al zijne forten zijn goed bewaakt.

Duitschland zal 8 à 9 legerkorpsen door België zenden, maar men weet nog niet goed hoe en langs waar.

Wat Servië aangaat het schijnt dat Oostenrijk het eenigen tijd te kwaad zal krijgen, want servische legers dringen in Bosnië en in Oostenrijksch Servië.

VAN ALLES WAT

PRIJSKAMP voor Tooneelletterkunde uitgeschreven door de Stad Antwerpen (Tooneelspelen). — De keurraad, gelast met de beoordeeling dr ingezonden tooneelwerken, deed op Zaterdag 1 Augustus uitspraak.

Volgende werken werden bekroond met algemeene stemmen: Eerste prijs (500 frank) *«Feleurgestelden»* tooneelspel in drie bedrijven door M. Kees Valkenstein, Vysselhove-Marssen (Utrecht). Tweede prijs (300 frank) *«Ziende Blind»* tooneelspel in drie bedrijven door M. Jaap van der Poll, Amsterdam.

De keurraad bestond uit de Heeren Rafaël Verhulst, voorzitter, Louis Krinkels, verslaggever, Nestor de Tière, Roné de Clercq, A. van der Horst, Maurits Sabbe en L. Scheltjens, leden.

* * *

HET BEHEER van spoorwegen maakt bekend dat het verkeer van reizigers met Duitschland volkomen opgeschorst is over Bleyberg, Masta en Athus. Over Herhesthal zijn de expres en prachttreinen geschorst; over Sterpenich rijden de treinen niet verder meer dan Luxemburg. Over die verschillende richtingen zijn nog enkel plaatsbewijzen verkrijgbaar tot aan de grens.

Voor het verkeer over Esschen, Hamont en Lanacken, worden nog biljetten voor rechtstreekch vervoer afgegeven, doch onder voorbehoud.

* * *

OP ZONDAG 9 Augustus, rijdt een pleziertrein naar de Kust, (Oostende, Blankenberghe of Heist) uit achterstaande kantoren. Voor prijzen en dienstregelingen, raadplege men de plakbrieven. Komen, Wervick, Meenen, Wevelghem, Kortrijk, Heule, Lendelede, Ingelmunster, Iseghem, Rumbeke, Roeselaere, Beveren (Roeselare), Gits, Lichtervelde.

* * *

MET HET INZICHT de gevaren van brand te verminderen en het bekomen van den natten oogst is het den landbouwer ten hoogste aanbevolen, in plaats van groote, slechts kleine en uiteenverspreide hoopen te maken.

MEENEN

AAN DE GESYNDIKEERDEN

De leden der verschillende syndikaten worden verzocht de vergadering bij te wonen die in 't Volkshuis gehouden wordt dinsdag a. s. zijnde den 11 Augustus om 7 1/2 ure 's avonds. Dagorde : den toestand.

Het lidboekje moet aan den ingang der zaal vertoond worden.

Voor het algemeen bestuur,
A. Dierkens.

GENT

— OPGELET. — Om goed koffie te maken hebt gij CHICOREI TALPE van doen. (3)

ELECTRICITEIT, Bracke & Monin. Keizerkarelstraat, 55. Telefoon : 2656

Burgerlijke stand van Gent

OVERLIJDENS van 7 tot 8 OOGST. — Geo Bisschop, 2 weken, Noordkaai, 10. — Felix Feys, 3 m., Leikaai, 309. — Simonna Van Cerpe, 3 m. Sperwerstr., 17. — Emilie Van de Putte, 77 j., z. b., Kortrijkstr., 13. — Sophia De Schepper, 7 j., z. b., Hoogstr. 130. — Emilia Pycke, 57 j. z., Spiegelhof, 56.

GEBOORTEN VAN 7 OGST. — Pierre Moonen, Citadellaan, 41. — Mariette Erteleer, Davidstr., 2. — Gustave Van Aerde, Bijlokevest, 140. — Rodolphe Verslijcken, V. Crombrugghestr., 14. — Lia Gielen, Meerschstr., 60. — Thérèse Lemajeur, Metserstr., 71. — Ernest Doom, Metserstr., 69. — Gaston Van Beveren, St. Lievenstr. 144. Robert Waeri, Veerstr., 71.

Huwelijken van 8 Augustus 1914

Claerman Em., schrijnw., Smisstr., 104, en Cnudde Marie, Frère Orbanlaan, 17.
De Mild Urbain, wever, Meulesteedestw., 320, en Minnaert Maria, Onderwijsstr., 75.
Frans H., schoenm., Braderijstr., 5, en De Cock Valentine, Wijngaardstr., 23.
Serranne W., rekenpl., Olifantstr. 78, en Geluck Irène, Citadellaan, 135.

PETIT BEURRE SEC DE BEUKELAER

Partijberichten

SOCIALIST. VRIJDENKERSBDND. — Het bestuur van den Soc. Vrijdenkersbond is gisteren avond in « Ons Huis » bijeen geweest en heeft met algemeene stemmen besloten :

1° Het vlaamsch vrijdenkerscongres van 15 Oogst uit te stellen tot verder order.

2° De inleggelden niet meer op te halen en kwijt te scheiden tot 22 Oogst aanstaande.

De leden behouden nochtans al hunne rechten.

Indien het op 21 Oogst noodig blijkt dien maatregel verder uit te breiden, zal het bestuur opnieuw vergaderen en hierover beslissen.

ZONDAG

HEUVELPOORT. — Wijkclub en Vrouwenvereeniging. — Al de leden worden verzocht Zondag namiddag, om 4 uur, de algemeene vergadering bij te wonen, waar zeer dringende zaken zullen besproken worden.

FARINE LACTÉE NESTLÉ (KINDER-MELKMEEL)
De Doos 1'60
Verkrijgbaar bij Apothekers Kruidkundigen Kruideniers.
Het BESTE VOEDSEL voor KINDEREN

FEUILLETON VAN 6 OOGST (244

DE Verborgenheden van Parijs

van Eugeen SUE

— Verre van daar. Laat de hoop op het tegenwoordige u uw leed helpen dragen.

— Wat meent gij, mijnheer?

— Neem de zekerheid mede, dat uw vader, dat gij u en de uwen gewroken zult worden!

— Gewroken!

— Ja, en ik zweer u, sprak Rodolphe op plechtigen toon, ik zweer u, zoodra zijne misdaden bewezen zijn, dat die man vreeselijk zal boeten voor de schande, de krankzinnigheid, den dood, waarvan hij de oorzaak is. Zijn de wetten onvermogend om hem te bereiken, wanneer zijne sluwheid en behendigheid, zijne boosaardigheid evenaren, dan zal ik sluwheid tegen sluwheid, behendigheid tegen behendigheid overstellen, misdaad tegen misdaad, maar die tot zijne staan zal als de rechtmatige, onverbiddelijke straf tot een laaghartigen, heimelijken moord!»

— Ach, mijnheer, God verhoore u! Ik verlang geen wraak voor mij zelve, neen, maar voor mijn waanzinnigen, voor mijn dood kind...

— Vaarwel; vader! sprak zij. Men brengt mij naar de gevangenis... ik zal u niet wederzien!... Uwe Louise roept u vaarwel toe... Vader!... Vader!...

Geen antwoord op die hartverscheurende kreten. Niets weêrgalmde in de ledige, werkelooze ziel... niets. De snaren van het vaderlijk gevoel, die 't langst weerstand bieden, trilden niet meer.

... ...

De deur van het zolderkamertje ging open. De commissaris van politie trad binnen.

— Mijn tijd is bepaald, mijnheer, sprak hij tot Rodolphe. Met weerzin moet ik u verklaren, dat ik dit gesprek niet langer mag laten voortduren.

— Ons gesprek is geëindigd, hernam Rodolphe bitter en wees op Morel. Louise heeft niets aan haar vader te zeggen... hij heeft niets meer te hooren van zijne dochter... hij is krankzinnig.

— Groote God, dat vreesde ik! Het is verschrikkelijk! riep de commissaris uit.

Hij naderde Morel, en een vluchtige beschouwing was genoeg, om hem van de treurige waarheid te overtuigen.

— Ach, mijnheer, sprak de commissaris, reeds wenschte ik, dat ik de onschuld van dit meisje mocht erkend worden; doch na dit ongeluk zal ik mij bij geen wenschen bepalen; ik zal getuigen van de braafheid van dit ongelukkige gezin, van den vreeselijken slag, die het hoofd ervan heeft getroffen. Mochten de rechters er eene beweegreden te meer in vinden, om in de beklaagde eene onschuldige te zien!

— Voortreffelijk, mijnheer, sprak Rodolphe, op die wijs is het geene bediening meer die gij waarneemt, het is een priesterambt dat gij vervult.

— Geloof mij, mijnheer, onze taak is veelal zoo moeilijk, dat wij met dankbaarheid, met geestdrift ons het lot aantrekken van de braven en eerlijken, die wij op onzen weg ontmoeten.

— Een woord nog, mijnheer. De bekentenis van Louise Morel heeft mij ten volle overtuigd van hare onschuld. Kunt gij mij zeggen hoe die vermeende misdaad ontdekt, of liever aangebracht is?

— Dezen morgen, sprak de commissaris, is eene huishoudster in dienst van den notaris Ferrand, mij komen verklaren, dat na het overhaaste vertrek van Louise Morel, die zij wist dat zij zeven maanden zwanger was, zij de kamer van dat meisje heeft onderzocht en daar sporen vond van eene heimelijke verlossing. Na eenige uitvorsching hadden voetstappen op de sneeuw tot de ontdekking geleid van het lijkje van een pasgeboren kind, in den tuin begraven. Op deze verklaring heb ik mij begeven naar de rue du Sentier. Ik vond den heer Ferrand verontwaardigd, dat iets zoo schandelijks in zijn huis had plaats gehad. De pastoor van het kerspel, dien ik had laten halen, verklaarde mij ook, dat Louise Morel in zijne tegenwoordigheid haar misstap had erkend, op zekeren dag dat zij daaromtrent de toegevendheid en het mededoogen van haar meester inriep; dat hij bovendien den heer Ferrand menigmaal aan Louise Morel de ernstigste vermaningen had hooren geven, haar voorspellende, dat zij vroeg of laat zich zelve ongelukkig zou maken; eene voorspelling, die zich, eilaas! zoo ongelukkig heeft bevestigd. De verontwaardiging van den heer Ferrand, zoo ging de commissaris voort, kwam mij zoo gegrond voor, dat ik er in deelde. Hij zegde mij, dat Louise Morel ongetwijfeld bij haar vader de wijk had genomen. Ik begaf mij dadelijk hierheên; de misdaad was van dien aard dat ik tot eene onverwijlde gevangenneming moest overgaan.

Rodolphe bedwong zich toen hij van de verontwaardiging van den heer Ferrand hoorde gewagen en sprak tot den commissaris :

— Ik dank u duizendmaal voor uwe welwillendheid, mijnheer, en voor den steun, dien gij Louise aanbiedt. Ik zal dien ongelukkige in een krankzinnigenhuis laten brengen, evenals de moeder van zijne vrouw.

Vervolgens richtte hij het woord tot Louise, die nog altoos geknield lag voor haar vader en te vergeefs beproefde om hem tot rede te brengen.

— Neem het moedig besluit, lief meisje, om heên te gaan zonder uwe moeder te omhelzen; bespaar haar een hartverscheurend afscheid en wees gerust omtrent haar lot; niets zal haar en hare kinderen ontbreken; ik zal zorgen dat er een geschikte vrouw komt, om uwe moeder op te passen en een oog te houden over uwe broeders en zusters, onder het opzicht van uwe buurjufvrouw. Wat uw vader betreft, niets zal er gespaard worden, opdat zijne genezing zoo spoedig mogelijk volge. Wees welgemoed. Geloof mij, de brave menschen worden vaak sterk beproefd, doch zij verlaten altoos het strijdperk nog reiner, nog sterker en hooger geacht.

. . . . . .

Twee uren na de gevangenneming van Louise werden Morel en zijne schoonmoeder op last van Rodolphe door David naar Charenton gebracht. Daar moesten zij afzonderlijk gehuisvest worden en met buitengewone zorg opgepast.

Morel verliet het huis der rue du Temple zonder eenigen tegenstand : onverschillig ging hij waar men hem bracht; zijn waanzin was zacht en treurig.

De grootmoeder had honger : men toonde haar brood en vleesch en dat volgde zij.

De diamanten, waaraan de steenslijper had gewerkt,werden onder bewaring van Madeleine gelaten en dienzelfden dag aan jufvrouw Mathieu ter hand gesteld, die ze kwam halen. Ongelukkig werd die vrouw bespied en gevolgd door Tortillard, die de waarde kende van de voorgegeven valsche steenen door het gesprek, dat hij had afgeluisterd, bij gelegenheid van het bezoek der deurwaarders.

(Wordt voortgezet.)

DUIVEN

TE BEKOMEN. — Alle dagen te bekomen van 6 ure 's morgens tot 7 ure 's avonds, goede vette duiven aan 40 centiemen, bij D. Van Loo, Zondernaamstraat, 68, Gent.

Huwelijkspapieren gratis
voor werklieden

Bureelen open alle zon- en feestdagen om 9 ure. Zwarte Zusterstraat, 18, Gent.

"EIGEN HULP,, OOSTKAMP
besteld te huis het beste BIER en de fijnste gepasteuriseerde ROOMBOTER, gewaarborgd.

Camiel MOSTAERT-CLAEYS

TELEFOON Nr 17, OOSTKAMP

Proeft
« Vooruit »'s Knelpbrood te bekomen bij al de uitvoerders, aan den prijs van het gewoon brood.

Goede droge Sigaren

	Per honderd
Sumatra-sigaren	2.85 fr. à 4.35 fr.
Fijne Manilla-sigaren	3.35 fr. à 5.10 fr.
Fijne Sumatra-sigaren	5.10 fr. à 7.60 fr.
Fijne Havana-sigaren	6.10 fr. à 16.00 fr.
Havane Mexique	6.35 fr. à 7.10 fr.
Vorstenlander sigaren	5.60 fr.
Specialiteit van Cigarillos	1.65 fr. à 2.80 fr.

Franco verzending van 42 verschillende merken sigaren als staal tegen zending van 2.70 fr. aan

R. GILLES
Sigarenmakersbond
CHARTREUZENLAAN, 75, GENT.

VRAAGT DE PRIJSLIJST
Groote prijsvermindering per duizend.

Koopt alles in "Vooruit,,

VROUWEN

Periodische Pillen van Doktor Hussin. Die alles zonder uitslag beproefd hebben, zullen met genoegen vernemen dat er een oprecht sterk en onfeilbaar middel, zonder gevaar voor de gezondheid bestaat, tegen vertraging en achterblijven der Maandstonden. 6 fr. de doos. Brevet 1466. Overal gezonden versonden tegen postbon, postzegels of remboursement. De brieven van bestelling worden met de pillen teruggezonden. Apotheek VANDERGEETEN, eenige : Apotheek te Pregny, rue Entre-Deux-Ports, Nr. 1134.

en bij M. Limbor, apotheker te Oostende.

Sam. Maat. "Volksrecht,,
KORTRIJK

De Maatschappij VOLKSRECHT levert het beste, gezondste en voedzaamste brood.

De Maatschappij VOLKSRECHT geeft op alle aankoopen van kruidenierswaren aan hare leden 6 per honderd en aan de nietleden 2 per honderd terug.

De andere magazijnen houden de winsten voor zich; in onze Samenwerkende Maatschappij worden ze aan de kliënten uitgedeeld.

Nergens vindt men betere keus van schoenen; nergens zijn de schoenen zoo sterk, schoon en goedkoop dan in het

VOLKSRECHT, St-Janslaan, 9.
Telefoon 435

Samenwerkende Maatschappij
"DE VERBROEDERING,,
GEERAARDSBERGEN

BESTE BROOD aan 40 centiemen 1 1/2 kilo.
2 centiemen deel per brood aan de leden.

ELLEGOED, SPECERIJEN, MARGARINE, beste hoedanigheid. 5 % deel aan de leden.

KOLENHANDEL, beste kolen thuis besteld.
5 centiemen deel per zak aan onze leden.

Ondersteuning bij ziekte en kraambed.

Samenwerkende Maatschappij
WERKERSWELZIJN
BRUGGE

BAKKERIJ EN KRUIDENIERSWINKEL
31, Kleine Kuiperstraat, 31

5 % deel in de winsten, in geld uitgekeerd, op alle kruidenierswaren.

Alle drie maanden uitkeering van den brooddeel.

5 centiemen terug per gekochte jeton.

JUIST GEWICHT, EERSTE KWALITEIT
VRIJ VAN ALLE VERVALSCHING

Hulp bij ziekte en geboorte.

Magazijnen van Vooruit, Vrijdagmarkt
Alleenlijk van 3 tot 10 Augustus 1914

EINDE SEIZOEN - Buitengewone Uitverkoop - EINDE SEIZOEN
van Zomerartikelen voor Vrouwen, Mannen en Kinderen

Buitengewone occasie van BEDLAKENS van 11/4 aan 2 fr. 25 en 12/4 aan 2 fr. 50
1 m. 80 breed — 2 m. 00 breed

Magazijnen van "VOORUIT,,
Vrijdagmarkt, GENT

SAMENWERKENDE MAATSCHAPPIJ

In 1880 beginnen bakken in een kelder, beschikt in 1913 over 1 Brood- en Taartenbakkerij, 1 Steenkolenhandel, 7 Ellegoed- en Confectiehuizen, 6 Leder- en Schoenwinkels, 7 Apotheken, 23 Kruidenierswinkels, 1 Meubelmagazijn, 1 Brouwerij, en 3 Buffetten (Ons Huis, Feestlokaal en Kasteel)

-:- -:- -:- -:- VOORUIT -:- -:- -:- -:-

VOORUIT's MAGAZIJN
VOORUIT's MAGAZIJN
VOORUIT's MAGAZIJN

OP HET GELIJKVLOERS: Mouleursbroeken en -vesten; Blauw goed; Ondergoed voor Mannen, Vrouwen en Kinderen; Witgoed; Vrouwenstoffen; Zijden; Linten; Châles; Gordijnen; Storsen; Corsets; Kousens; Sargiën; Spreiën; Merceriën; Bijouterieën; Cols; Plastrons; Sigaren; Zeepen; Tapijten; Toilecirée; Korven; Reiszakken; Parasols; Kunstvoorwerpen; Zichtkaarten van de inrichtingen « Vooruit », der Expositie en der Stad Gent; Benoodigheden voor Kleermakers en Kleermaaksters; Damen-, Meisjes- en Kinderhoeden, alsook de fournituren. (Pluimen bloemen, galons, boucles, enz.)

OP HET EERSTE VERDIEP: Mannenstoffen en -Kostumen; Kinderkostumen; Hoeden; Klakken; Bèrets; Regenschermen voor Heeren, Damen en Kinderen; Wandelstokken; Pracht- en Werkschoenen; Sletsen; Feuters; Schoenen op maat en aanverwante benoodigheden.

OP HET TWEEDE VERDIEP: Meubelen in alle stylen en modellen; Slapingen in wol, haar en flocon; Keukengerief; Geëmailleerde en gewone Komfooren en Kachels; Linoleum; Toile-cirée; IJzerwaren alsook Werkgereedschappen voor Timmerlieden en Meubelmakers; Bijzonderheid van snijtuigen (messen, scharen en scheersen van de beste merken).

VOORUIT verkoopt alles wat men maar denken kan, daarom is een bezoek aan zijne magazijnen voldoende om zich van alles te voorzien.

Door de VRIJE INGANG aan de Magazijnen, is het de NIET-LEDEN gegund op alle gemak hunne keus te doen, zonder lastig te worden gevallen.

De Magazijnen zijn open op de werkdagen van 7 1/2 u. des morgens tot 12 ure, en van 1 1/2 tot 8 ure des avonds. De Zon- en Feestdagen des morgens van 8 tot 11 3/4 ure.

Voordeelen :
Aan de Leden 6 % deel
Niet-Leden 2 % deel
Hulp bij Geboorte, Ziekte en Overlijden.
Pensioen volgens de aankoopen

De Maatschappij VOORUIT geeft naast de zeer groote en talrijke voordeelen aan de Leden, zijnen steun aan alle werkersstrijden tot lotsverbetering en meer recht -:-

Bijhuizen :
Zwijnaardschesteenweg, GENT
Wondelgemstraat, GENT
-: Langestraat, LEDEBERG :-

Wordt Lid van VOORUIT!

LEDEN VAN "VOORUIT,, Koopt uwe MARGARINE in uwe winkels
AXA aan 1.00 fr. de 1/2 kilo -- MERVEILLE aan 1.20 fr. de 1/2 kilo

Lekkerkoek
Suikerkoek -:- -:-
-:- Couque Royale
BREVETS

Alles allerbeste kwaliteit
aan fr. 1,00 en fr. 1,20
de kilo
in de
Kruidenierswinkels van VOORUIT

Ziekenbeurzenbond Moyson

onderverdeeld in de wettig erkende maatschappijen «Vrijheid», «Gelijkheid», « Broederschap »

Voor den inleg van 35 centiemen geniet men de volgende voordeelen :

1. Kosteloos geneesheer en medecijnen, in geval van ziekte.
2. Bij onbekwaamheid tot werken 6 maanden lang 15 franken per week en de volgende 6 maanden 7.50 fr. per week.
3. Bij overlijden ontvangen de naastbestaanden 50 fr. De leden welke deel maken van den Bond Moyson en van eene samenwerkende maatschappij ze bij aangesloten, betalen slechts 33 centiemen inleg.
4. Aan al onze leden worden kostelooze gezondheidsbaden gegeven.
5. Zeven specialisten zijn aan den bond toegevoegd; deze zijn; 1° eenen oogmeester; 2° eenen tandmeester; 3° twee oor-, neus- en keelmeesters; 4° eenen specialist voor velziekten; 5° twee specialisten voor operatiën en andere heelkundige zorgen.
6. Wanneer een lid zich in eene andere stad gaat vestigen, kan het onmiddellijk als oud lid worden overgenomen.
7. Op vertoon van zijn lidboekje hebben alle leden recht op lezing der boeken van de Bibliotheek van den Socialistischen Propagandaclub.

De « Bond Moyson » heeft 15 geneesheeren die langs de verschillende wijken der stad onberispelijk hunnen dienst verrichten.

Vrouwenleden worden aangenomen aan 18 centiemen per week waarvoor zij kosteloos dokter en medecijnen genieten en in geval van ziekte gedurende 6 maanden 1 frank per dag en de volgende 6 maanden 50 centiemen.

De mannen worden aanvaard van 18 tot 45 jaren, de vrouwen van 18 tot 45 jaren.

De leden kunnen vrouw en kinderen laten inschrijven als familielid aan den inleg van 8 centiemen per week, waarvoor zij kosteloos dokter en medecijnen genieten.

HERVERZEKERING

De leden, na hunnen volledigen onderstand genoten te hebben uit hunne Ziekenbeurs, hebben recht op eenen onderstand van 1 frank per dag, tot volledige genezing en uiterlijk tot den ouderdom van 65 jaren, uitgezonderd voor werkongevallen.

INVALIEDENFONDS

De leden, onder dan 60 jaren, die door reden van ziekte niet meer kunnen werken, of diegenen die door werkongeval getroffen niet meer in staat zijn een werk te verrichten (dit onverschillig op welken ouderdom), genieten gansch hun leven eenen onderstand van 10 franken per maand. Zij die deel maken van de Levensverzekering, genieten bovendien uit deze kas nog 3 franken bij.

LEVENSVERZEKERING

De « Bond Moyson » verzekert zijne leden aan voorwaarden veel goedkooper en in veel meer vertrouwen dan eene andere maatschappij in dien aard.

Leden worden aangenomen van 5 tot 45 jaren aan den inleg van 5 centiemen per week waarvoor bij overlijden 100 frank uitbetaald wordt.

Van 46 tot 50 jaren worden leden aangenomen aan den inleg van 10 centiemen per week waarvoor insgelijks bij overlijden 100 franken uitbetaald wordt.

Voor eene uitkeering van 200 franken bij overlijden, kunnen de leden aangenomen worden van 5 tot 35 jaren aan den inleg van 10 centiemen per week en van 36 tot 40 jaren aan den inleg van 15 centiemen per week.

Kinderen worden aanvaard aan den inleg van 2 centiemen per week, van bij de geboorte tot den ouderdom van 5 jaren. Er zal tusschen gekomen worden in de onkosten van ziekte, begraving enz. op vertoon van kwijtschriften door derde personen afgeleverd, voor de som van 12,50 franken voor de kinderen van 0 tot 1 jaar, en voor de som van 25 franken voor kinderen van 1 tot 5 jaar.

Personen welke geen deel maken van den « Bond Moyson » kunnen insgelijks in de Levensverzekering worden aangenomen. Werklieden, overweegt, vergelijkt onze voordeelen met die van andere maatschappijen en geeft u aan als lid van de grootste en voordeeligste maatschappij der stad: den BOND MOYSON.

Men kan zich aangeven alle dagen in 't lokaal Speldenstraat 3 (Garenmarkt), van 8 uur 's morgens tot 8 uur 's avonds, ook in al de socialistische lokalen.

KAAS
EXTRA GOEDE OUDE Presentekaas
in de KRUIDENIERSWINKELS van VOORUIT

2,60 de kilo